

להאיר

מתוך החשיכה

נערך ויו"ל
לקראת יום המר והגממה

ה' אייר

תשס"ט לפ"ק

בעריכת בני חבורת
"מקחו של צדיק"

תחת אלה רגזה הארץ

ליקוטי ספה"ק
ויזאל משה

מסע השמד של הציונים מקבל תוקף אך ורק ע"י
הדתיים הנגררים אחר הציונים ושותפים הם בה

טו

דברות קודש

מפ"ק מרן רבינו הקדוש
זאת חנוכה תש"ח
על התייסדות המדינה

יא

ה' אייר

במשנתו הטהורה של מרן
רבינו הקדוש

יז

חובת השעה
ביום הניאוף הנורא בה'

זה לעומת זה

מתוך דברי זעקה ומחאה שהשמיע כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א
ביום המר והגממה ה' אייר תשנ"ח לפ"ק בחוצות ירושלים

לז

אי לאו האי גברא...

פעם ביום ה' אייר יום הגיהם של הציונים "יום העצמאות", בשעה שרבינו חזר מתפילתו מבית המדרש מבעדפארד עוועניו לביתו, והמשמש נשא את הטלית ותפלין, עמדו ברחוב שני אנשים שדיברו ביניהם בלשון אידיש-דייטש, ותואר פניהם העידה עליהם שאינם מציבור היראים. ואמר האחד לחבירו "שאוען זי דיעוען מאן, ווען ניקס דיעוער מאן, מעכטען וויר ולע אין הויטגען טאָגע געווען באַזאָפען און זיך געקוילערט אין די שטראַסען!..." [אי לאו האי גברא (רבינו הקדוש), אזי היינו כולנו ביום הזה "יום העצמאות" מתגוללים שיכורים בראש כל חוצות!...].

(בוצינא קדישא ח"ב)

הערות והארות מתקבלים בחבה
על הבל"ץ פאסט:

Mail@MikchoiShelTzadik.org

לקבל קונטרסי החבורה מדי שבוע בשבוע
על בלי"ץ פאסט, יש לשלוח אדרעסט:
Subscribe@MikchoiShelTzadik.org

נערך ויר"ל ע"י
חבורה קדושה

מקחו של צדיק

נתייסדה ע"י
כ"ק מרן רבינו שליט"א
במטרתו בקודש
ללמוד ולהגות ולעסוק
בספר"א דמאר"י ט"ב
בתורת אמת שהשאיר לנו נחלה
מרן רבינו הקדוש זיע"א
להאיר לנו מתוך החשיכה

בישיבה גדולה ומתיבתא תורה ויראה דרבינו יואל מסאטמאר

נתייסדה ע"י כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לענדעל ניו יארק יצ"ו

שמחים אנו להודיע לכל אנשי שלומינו החשובים יראי ה' וחושבי שמו
תלמידי וחסידיו רבינו הקדוש זיע"א, כי בימים הקרובים יכנס אי"ה
למכבש הדפוס להופיע לקראת ימי ל"ג בעומד הבעל"ט

קונטרס נפלא מיוחדת במינה

"דרך אמונה בחרתי"

יכיל בקרבו אוסף מאמרים וליקוטים בנוגע
דעת קדשו של מרן רבינו הקדוש זיע"א
בענין הנסיעה לארה"ק בימינו אלה

ומבקשים מכל אנ"ש תלמידים וחסידים שיש תח"י איזה עובדות וכדו'
שיתקשרו אלינו במוקדם האפשרי כדי לפרסמו בשער בת רבים

ענל./פעקס 718-233-3511 בליץ פאסט: Mail@MikchoiShelTzadik.org

חזקו והתחזקו להאיר לנו מתוך החשיכה!

ס"א שנה מלאו השתא לייסוד המדינה הציונית - מדינה של גיהנם, ולא שנים פשוטים היו השנים הללו לאחב"י בארה"ק, מבית ובחוץ בחומר וברוח הפכו הנסיונות כפולים ומכופלים, רק חסדי ה' כי לא תמנו, הם העומדים להם לצאת בשלום מכל המבחנים והרפתקאות היורדים עליהם.

רבים יחשבו כן תמהו מה לנו כי נתייחס גם בתקופתנו על מדינה זו, בה בשעה שתועלתה המדיני פגה במדה מרובה וניכרים כבר סימני גסיסתה ומיעוט השפעתה הלאומית. ראשי המדינה עומדים כיום נבוכים כשזו מסובכת בסיבוכים אשר אינם רואים אור מוצא, ונתונה תחת רשתות אויב ומול לחצים מדיניים של אומות העולם לוויתורים אשר אינם ערבים לחיכם של ראשי המדינה ושריה, וגם בינם לבין עצמם נאכלים איש בחרב רעהו, וא"כ בשעה קשה כזו בשעה שהקרקע נשמטת מתחת רגליהם מה לנו ולבנינו להבדל מהם ומהמונם ולהתרחק מפתח ביתה ומשמשיה מכיון שהשפעתה חלושה למדי, ולא זוהי מטרת מייסדיה, עליה חלמו חזוניהם הציונים הקודמים.

אכן לא כך פני הדברים. קו ההתבדלות ממדינה זו, עלי' מסילתינו זה אורך ימים ועל זה הורגנו כל היום, לא נולדה היום ולא לפני ששים שנה, בשעה שאכן מעשה שטן הצליח וכונו מדינה ככל הגוים בד בבד עם האמצעים הדרושים לפאראלאמענט ומדינה כגון צבא ואמצעי לחימה וכדו', שאכן בזאת נשלמה תאות לבם ומשאת נפשם, תקות לבם אז עלתה יפה בהיותם עם ככל העמים ומדינה ככל המדינות. ברם מלחמתנו אנו בהם ובמטרתם הינה עתיקת יומין מזמן שנתאוו להשתלט כאפוטרופסים על עם ישראל בארץ ובגולה, ורוח מטרת מדינה זו הנוכחת נשבה כבר מאז כשניסתה תנועה זו הציונית לכבוש את הקהילות באמצעות תמיכה במסוה של הצלה וכדו', ובכך שמוסדותיה הרחוניים והגשמיים של היישוב דאו יהיו כפופים תחת מרותם וסמכותם בידעם ומכירם שעם הצטרפותם של הישראלים האמיתיים הם חרדי ויראי ה' להסתפח ולחסות תחת צל כנפיהם תנתן בכך גושפנקא והסכמה נפלאה לאותם ישראלים מזוייפים אשר מתייצבים כמייצגים את עם הישראלי, לולי אבותינו ורבותינו אבות היישוב אשר כחכמים הרואים את הנולד התייצבו בעוז ובגבורה כצור חלמיש לבלתי תת למשחית לבא אל בתי מקדשי בני ישראל, ולולי הם לא היתה לנו תקומה רוחנית, ואכן קצרו פרי יצירתם המלחמתית וראו ברכה בעמלם.

לדאבון לב בית ישראל הם הציונים מצדם גם עמלו והצליחו לכוון מדינה ככל הגוים וגם עשתה פרי, הצליחו במשך שנים אלו להעביר על הדת רבי רבבות מבני ישראל אשר גדול המחטיאו יותר מן ההרגו, מלבד דם ישראל אשר נשפך כמים מאז שראו את עצמם כפטרונם של עם הנבחר לפני קום מדינתם וכיום באמצעות צבאם הטמא וזאת היתה מטרתם העיקרית של חזוניהם להמיר את עם הישראלי לעם וגוי ככל הגוים ולנתק את הקשר בינם לבין אביהם שבשמים ותורתו הק' ח"ו, וזאת נמשכת גם כיום. וידועה אמרתו של הרה"ק הגר"ח מבריסק זצוק"ל **"לא המדינה עיקר מטרתם ומשום כך עוקרים דת ישראל, אלא עיקר מטרתם היא עקירת התורה ואמצעותם זו מדינתם"**, ואכן מדינתם הלאומית פגה, ברם משנתם האמיתית של חזוניהם וחזוניהם לא פגה, ועל זאת מלחמתנו התמידית והחיובית בכל עת ובכל שעה עד אשר יבא שילה וישועת ה' כהרף עין.

ועלינו לשבח לאדון הכל שבעת אשר החושך יכסה ארץ כשעם ישראל עמדה על הסף בעיקבתא דמשיחא אשר המלכות תיהפך למינות, לא השבית ה' לנו גואל והאיר על ציון באור המאיר לארץ ולדרים עליה את **מורן רבינו הקהו"ט זי"ע** אשר כארי התנשא ולחם מלחמתה של תורה בעוז ותעצומות ולא הסתיר פניו מכלמות ורוק לא חס על גופו ובשרו פשוטו כמשמעו כשהוא עצמו כותב **"ולא אפחד מפני סכנת חרב ח"ו"**, ראה בהקמתה של עגל הזהב שמה "מדינה" אסון מר ונמהר על עם ישראל והביט בהתקיימותה לעיכובה של ביאת משיח צדקינו, נחלי דמעות תוך כדי השתפכות הנפש של צער ויגון נשתפכו ללא הפוגות ממקור דמעותיו של צדיק יסוד עולם על שכינתא בגלותא ולאוקמא מעפרא. הוא הגבר אשר ראה את חיוב תפקידו להצלתו של דורינו כטעם ועיקר לביאתו לעולם הזה, איש אשר מוסריו הקשיבו כמהים ואשר סחו אחריו ה' הוא האלקים, לולי בחירו עמד בפרץ לא מצאנו ידינו ורגלינו בהתבדלות והתנגדות נחרצת לאליל הזהב ומשמשי עד היום הזה בתפארת שבגבורה כזאת, אבל הבטחה האלוקית **"כי לא תשכח מפי זרעו"** קיומה וקיימת לעד.

בתקופתנו אנו, דור האחרון והשפל, דור של עיקבתא דמשיחא, עלי נאמר הנבואה הנוראה והאיומה **"ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא"**, צוררי ואויבי ה' וישראל העלו על אש מוקדה העידית שבעידית מכנסת ישראל, נאלמנו דומי' החשינו מטוב וכאבינו נעכר ואוחילה לטוב ויבא אומל, אחזו לנו שועלים קטנים מחבלי כרמים בקום עלינו מלכותא בלא תגא ויאמרו לקל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצינו, משנאי ה' נשאו ראש, נכרים מקרקרים בהיכלו, בבחינת שפחה כי תירש גברתה, ועיר האלקים מושפלת עד שאול תחת' - ודין גרמא דזיקין שכמעט פסקה האמונה מישראל כי בעוה"ר אנדרלמוס' בא לעולם והרגה טובים ורבים, ובאמתלא של "מדינה שאנ"י דימו כאילו הותרה הרצועה לחנף, לקבל שוחד ותמיכה, ולהתחבר בפועל, עם הני רשעי ארץ, ועי"ז נשתרבו בחזקה רעיון מגועל זה גם בתוך תוכו של המחנה הנשאר לפליטה והחושך כסה את הארץ.

"אם לא היתה ציונות לא היתה אגודת ישראל בעולם" אמר הר' יעקב ראזנהיים ע"ה ממיסדיה ויור' אגודת ישראל, 'כי עיקר יסודה ועיקר זכות קיומה היתה המלחמה בציונות, הסכנה הזאת היא עומדת תמיד לפנינו בראש ובראשונה'. ובאשר לצורך מלחמתם זו הותרו כמה וכמה אמצעים שונים לבוא בקהל, כצורך שעה ולצורך רבים, שעת חירום ושעת סכנה, וכך בצעד אחר צעד, בהתחלה נבקעו רק בקיעים קטנים ודקים, שנשמעת אמנם טוב ע"י הסברה הגיונית, מצד חומר המצב, מצד החושך של עניני ציונות שהתחילו להתקדר ולהאפיל את שמי ישראל, אולם פתחים קטנים דקים אלו, הן המה הכשירו הקרקע להיותה הפקר ותצמיח גידולים לכל קוף ודרדר, וכך נסתיימה האגודה שנתיסדה לשמור החרדים מן ההשפעה הציונות, כמביאה ההשפעה הזאת למחנה ישראל הנשארת.

בימים הטורפים הללו הופיע **מורן רבינו הקדוש זי"ע** בהודו וזהו כמנהיג ישראל אמיתי ושר צבא ה' אשר במסיל"נ ממש לחם בשארית כוחותיו להודיע ולהתריע קבל עולם ומלואו **אל נא אחי תרעו לשמוח ולהשתתף עם האנשים החטאים האלה, "להתחבר עם האגודה הזאת בשום פעולה ותנועה לא מיני ולא מקצתה"** (כלש"ק בדבר"י מכתבים ח"א עמוד קכ"ה), **סורו נא מעל אהלי הרשעים האלה, ואל תגעו בכל אשר להם**, וחזר ושינן בדבריו הקדושים החוצבים להבות אש, את דעת תורה האמיתית והאמונה הצרופה אשר דרכו בה אבותינו ורבותינו הקדושים מדור דור נ"ע, לכלי להנות ממעשי הרשעים הכופרים האלה, ולהתרחק מהם ומהמונם כבורח מפני הארי.

בימי הרת עולם אלו, ימי הצירוף והבירור בין עובד אלוקים לאשר לא עבדו, מן המותר לנו להאריך בצדקת ואמיתות דרכו במלחמתו הקשה של כ"ק מון רבינו הקוה"ט זי"ע במחוללי רעיון זו של יסוד הערבוביה טוב ורע, ואת אשר ראו עיניו הבדולחות בימים ההם, בעוה"ר נוכחנו לראות באימי המתרחש בכדי להתווכח בצדקתו, התדרדרותה המוחלטת של 'אגודת ישראל' העידה מכבר על נטישת דרכה והמרת ריחה, אף אלו שדמיונם הכוב הטעתם שאפשר להתמודד עם כוחות הרע של העוה"ז עם דרכים אנושיים עולמיים, ואפשר לעמוד בפני הגל עם הגל בעצמו, לאלו הצטרכו ששים שנות של מציאות הפוכה בכדי להראותם בעליל את נלוות דרכם, דהווה כמי ששותה מים מלוחים כדי להשקיט צמאונו, אולם דמיון זה עלה במחיר כבד מאד.

אכן, מי יגלה עפר מעיני **מון רבינו קוה"ק זי"ע** א אשר חזה וצפה את הכל מראש, מאז ועידתה הראשונה בקאטוביץ, שכזאת יהיו התוצאות של השותפות והתרועעות עם אלו שהמיטו את הקשה שבאסונות על עם ישראל, וזאת תגרום להם שישתקעו יותר ויותר בתהום העמוק של העבודה זרה הכוללת כל ע"ז שבעולם, מלבד עצם האיסור הבלתי מופרכת של לקיחת שלטון והנהגתה, ובהשתתפותה בה, טרם ביאת משיח צדקינו - כמבואר באריכות בספריו הקדושים, וע"ז בכה מרורות כל ימיו, ולולא השאיר לנו ה' שריד, יחיד הדור שלחם מלחמות ה' ביד רמה מול כוחות הרע שהפיצו פני תבל, אזי לא היה מי שיוכיח את האמת הברור והקיים לעד, לפקוח עינים עוורות, ולעבור את נסיונות התקופה הסוערת עדי כי נגיע לחוף מבטחים שאסירי התקווה ישוּבו לבצרון.

והמציאות שלפנינו טופחת על פניהם של הדתיים הנגררים, שכיום כבר נהפכו לגוררים, שבעטייהם דם ישראל נשפך כמים על מזבח הציונות, והלא עינינו רואות שאין בהקמת המדינה ושלטונה עלי ארץ שום ערובות לבטחון ושלום, לא רק על היושבים בארץ, אלא גם בכל ארצות העולם, אין המדינה משמשת כעוגן הצלה כי אם להיפך, ואדרבא, כל הדרכים הללו בחזקת סכנה. ובפרט בשבועות האחרונות שבהם דם ישראל נשפך כמים, והישוב כולו נתונה בסכנה עצומה, באים ומפיעים לבלרים אלו בפלפולי סרק להפך דברי אלקים חיים ולערב בהם הגיונות זרים, דברי תורה ומאמרי חז"ל נחתכים ומסתדרים עם סילופים זדוניים, ומוסיפין שמן על המדורה, בהטפתם, שכאילו ח"ו גם ההלכה מסכימה עם הנהגת כופרת זו, עם מרידה באומות זו.

רוח הקודש הופיע בבית מדרשו של מון רבינו הקדוש זי"ע שחזה וצפה הכל מראש, ובעיניו הבדולחים ראה את אשר לפנינו כהיום, ועל זה בכה מרורות עד אין שיעור כל הימים, וכדבריו, שאף אם יזכה להוציא מהמבוכה בדעה הרעה הזאת אף אחד מישראל, הכל כדאי (ויוא"מ בהקדמה), ובקוותו, שאולי יתבוננו ויסורו את אלהי הנכר מקרבם, יהרסו את האשרים והחמנים, ויקדשו את קדוש יעקב ואת אלקי ישראל יעריצו. הוא היה הגרעין שנשאר שכל הרוחות שבעולם לא הזיזו אותו ממקומו, הספה"ק ויואל משה, שבו רואים כוחו וגבורתו בספר מלחמות ה', זאת תורת הקנאות לכל מי שאינו רוצה לטעות ידע את הדרך ילך בה, וספר נשגב זה, המשמיע קול ה' בכח לפקוח עינים עוורות, הינה מורה דרך לעבור את הנסיונות של תקפותינו אנו.

בימים טרופים האלו כאשר גברה בלבול המוחות וטשטוש התחומים במחנה ישראל במדה שלא ידענוה מעולם, בעת מבחן ונסיון קשה רבת הרפתקאות זו, **מתגלה קבל העולם כולו כוח הקדושה האדיר המאחד את כלל ישראל הנאמן לה' ולתורתו**, ואף אמנם כי ברוב עתים וימים ידמה לעין הרואה כי נחלש כוחה של היהדות החרדית ואיש לדרכו פנה, נוכחנו לדעת כי עוד כוחה של היהדות החרדית במתניה, **עוד יהודה רד עם קל ואת קדושו הוא נאמן**, אהבה מסותרת חבייה בלבנות כל אותם רבבות קודש, שלומי אמוני

ישראל בכל מקומות מושבותם, אשר נחלצו חושים ובאו לעזרת ה' בגבורים לעמוד לימין אבירי הלב השומרים משמרתה של תורה במסינ"פ בארה"ק, ועושים ומעשים למען קיום התורה"ק כנתינתה מסיני בלי שום שינוי כלל ועיקר, הודות להשיל"ת אשר ניצוץ אחד אשר יצא מפי צדיק יסוד העולם כ"ק מוין רבינו הקוה"ט זי"ע דיה להבעיר את אש האהבה המסותרת וללבותה עד שנעשתה כל הגולה כמדורת אש. אם בתוך עולם של הפקר, בתקופה של התגברות דעות כוזבות ונשיאת ראש משנאי ה', עדיין רבבות רבבות על פני רחבי תבל כופרים בע"ז הציונית וגאולתה, מחרימים את ה"כנסת" וחוקיה העכר"ם, ומאמינים באמונה פשוטה בביאת המשיח, ולא סטו כמלוא נימא משיטת רבותינו נב"מ, ואינם נהנים מכספי ממשלה הכופרת בתורת משה, ומעדיפים לחיות חיי צער, המה ומסודותי, ולא לחלל שם שמים ברבים, אם בתוך כל ההסתר פנים, רבבות ברכים אינם כורעים לבעל, ושומרים על כל גדרי ההתבדלות אשר הנחילו לנו אבותינו, הרי כל זה בכוחו ובזכותו של רבינו הק' זי"ע"א, אשר חינך את הדור לתורה, לתפלה, ומלחמה. אמנם, אמיתתה של דעה או אמונה, אינה נמדדת כלל במספר האנשים הנוהרים אחריה, והרי מקרא מלא דיבר הכתוב, "לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם, כי אתם המעט מכל העמים", ידוע ידע כל איש ישראל כי האמת המוחלטת אינה נקבעת בשום פנים ואופן ע"פ מספר הדוגלים בה, כי אם ע"פ טיב המעשים, בהביאם במבחן התורה וההלכה.

כלל ישראל מוקף מסביבותיו יגון וכאב ברוחניות ובגשמיות, אסונות מחרדות ומזעזעות כל נפש, בחורי ישראל אשר סילוקם קשה משריפת בית אלקינו נקטפו בעודם באיבם, תינוקות של בית רבן אשר אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם נקפזו תפיל חייהם, אמהות על בנים רוטשו, מחובותינו אנו כל אחד ואחד לפשפש ולמשמש במעשיו ותיקון בדקי ביתו בכל פרטיו ודקדוקיו, ובכך ייאמר למלאך המשחית הרף, זקוקים אנו לישועה ורחמים משמי שמי קדם ואב הרחמן היושב על כסא רחמים יאמר לצרותינו די.

ביודיו הגדול של רבינו ניסים גאון אנו אומרים "ברבות הימים אנו נמעטים ובסגות הזמנים אנו נצערים". כתורן בראש ההר נשאר בתקופה זו קומץ השרידים בארה"ק הממשיך להניף בחירוף נפש את דגל האמונה הטהורה. רבים, רבים מספור, הם אלה אשר עושים כל טצדקי החליש את דעתם ולהעבירם על דעתם והכרתם, כצנינים הם בעיניהם מעטים אלה אשר לא כרעו לבעל הזמן ונשאר בטהור שיטתם, ושנאתם זו היא הגורמת להם לרדוף באף ובחימה שרידים אלה אשר ה' קורא ולהתנבל עליהם בתואנות ועלילות, פנים ואחור היתה המלחמה, ועיניהם נשואות אלינו אחינו בני ישראל שלומי האמונים בכל מקומות מושבותיהם לחזק בעדם ולהיות להם למגן ולמחסה בהמשכת מלחמתם האדירה למען קדושת שמו ית' המחולל בעיר ה' שמה.

"אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמעו", עצת הנביא זו שבמקרא, אותה יקיימו בימים אלה מלא הברכיים אשר לא כרעו ולא השתחוו, **ביום זה של ה"עצמאות" הציונית ושל ההילולא וחינגא מצד זה, יבכיון וייללון בניה של שכינתא על גודל עלבונה וצערה ועל גאותה האבודה של מלכות שמים בעונות שרב.**

על כנסת ישראל להתעורר בתפלתה לפני קונה, בראותה כל עיר על תלה בנויה ועיר האלקים מושפלת עד שאול תחתיה, **ובעד עמך רחמים שאלי כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי,** ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים, שיחוס וירחם על שארית עם קטן ודל וישלח לנו משיח צדקינו במהרה בימינו.

ה' אייר

במשנתו הטהורה
של אבינו רועינו מרן

רבינו הקדוש

ליקוטי בתר ליקוטי מתוך ספריו הק' שהשאיר נחלה

בהתקרב ובא יום חושך ואפילה המר והנמהר "ה' אייר" אשר בדו הכופרים לעשותו משתה ושמחה בהקמת ממשלתם הטמאה בפלטרין של מלך, ונהפוך הוא שהוא אבל כבד ליהודים, יום מרידה במלכות שמים, אמרנו להעתיק בליקוטי בתר ליקוטי ממה שנאמרו ונשנו מפי איתן אדונינו כ"ק מרן רביהקה"ט זי"ע בענין חומר הדבר ועד היכן הדברים מגיעים, ויהיו דברות קדשו מאירים כספירים לידע חומר העוון אשר רבים לא יבינו כי בחשיכה יתהלכו, ויהיו דברים אלו שנאמרו בקדושה ובטהרה בלב נטועים וחרותים ימים רבים למשמרת, לטהר לכם ליראת ה' ולא ישמחו אל גיל כעמים.

מינות על ישראל בעקירת התוה"ק והאמונה ושמאז התחיל מחדש השפכות דמים של רבוא רבבות מישראל, וזה גרוע הרבה יותר ממודה בע"ז, שאינו מודה בלבד אלא גם שש ושמח בהמרידה הנוראה שנעשה על הקב"ה ועל תורתו הקדושה, וכמו שפירשו בכתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב, כי הרבה עוברי עבירה גם כופרים יש שעדיין לבם כואב עליהם על מה שאינם עובדים השי"ת, אלא שלא יוכלו לעמוד נגד יצרם הקשה ונגד הדיעות הכוזבות המבלבלים אותן, אבל אותן השמחים עוד בעבירה זה ניאוץ הרבה יותר. ובזה פירשו הכל הנ"ל שלא די שלא עבדת את ה' אלקיך, אבל ה' העדר עבודתך את ה' גם בשמחה ובטוב לבב, וע"כ העונש הרבה יותר, וכעין זה השמחים ביום אידם יום המר והנמהר. הרחמן הוא יצילינו מהם ומהמונם ויחזק את לבבינו להאר עינינו בתורתו ועבודתו ית"ש.

(ויאל משה עמוד שע"א)

איך לשער חומר העון של השמחים ביום אידם - זה גרוע הרבה יותר ממודה בע"ז

ועכ"פ הבו דלא להוסיף עלה כי בודאי גרוע מעת אשר קרה האסון הנורא לישראל ועת צרה היא ליעקב אשר כמוה לא נהיתה שהוקם עול של מלכות המינות במקום הקודש שזהו סיבת כל הירידה שבישראל בגשמיות ויותר מזה ברוחניות, והיא שהביאה לידי איבוד נפשות מרובות כ"כ מישראל ומעכתבת את גאולתינו ופדות נפשינו שאנו מצפים אלי' בכליון עינים ובדאבון נפש, ומי יוכל לשער הארס הנורא המונח בטומאת הציונות ומלכות המינות שלה. או לנו כי חטאנו בעונותינו ואשמותינו המרובים אשר רבו וגדלו עד שמי רום וכוכביהם שכ"כ גרמו.

ואין לשער חומר העון פלילי של השמחים אלי גיל או מראים שמחה וחג ביום הניאוץ הנורא שקראו אותו יום העצמאות שהתייסדו מנאצי ה' והתייצבו על ה' ועל משיחו להעמיד מלכות של

**עטוני האגודה שמחים בפרהסיא
ביום זה - היש לך ניאוך גדול מזה**

ובאותו היום המור והנמחר שנעשה מרידה במלכות שמים כ"כ להעמיד ממשלה לישראל באה"ק בלי תורה ואמונה כלל שמשם תצא מיונות וכפירה לישראל וקראו אותו יום העצמאות, המה (האגודה) ששים ושמחים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום המרידה במלכות שמים, **היש לך ניאוך גדול להשי"ת מזה**, ומכאוב לב כל מאמין בהשי"ת ובתורתו הקדושה עד קצה, קצר היריעה מהכיל לחשוב מה שרואין בכל צעד וצעד שלגמרי נגררין אבתר' השי"ת ירחם עלינו ועכ"י בב"א.

(ויואל משה עמוד קמ"ח)

**הדבר ברור שחכ"ל היו קובעין
יום זה לת"צ, שהוא גרועה הרבה
יותר מהחורבן בגוף ובנפש**

ובעוה"ר עד היכן הדברים מגיעין אוי לנו שכך עלתה בימינו לראות בעיניו שפלות הדור שימצאו עוד יהודים חסידים שביום מר ונמחר כזה (ה' אייר) שהעמידו מנאצי ה' ויש בו כל ראשי העבירות ג"ע ושפיות דמים וע"ז והוא כנגד רצון הבורא ב"ה ניאוך לה' יסוד המיונות יסוד שפיות דמים שנהרגו על ידיהם כבר כמה רבבות יהודים ונמצאים עוד יהודים שמניחים עוד תפילין ויאמרו על יום כזה שהוא יו"ט ומשמחין עצמם עם מכעיסי ה' אוי נא לנו לפני הבורא כל העולמים ואין צורך להאריך בזה דקצר היריעה מהכיל ואין עוד מה לדבר בענין זה דכל בר דעת מבין זאת, וליקח חלק בזה בעוה"ר הוא ממש יהרג ואל יעבור, ואצלי הדבר ברור שאלמלא היו חכמ"ל כאן היו מתקנים את יום זה לתענית ציבור בכל מקומות, שהוא הרבה יותר גרוע מהחורבן בגוף ובנפש, וכיון שקרה לנו עכשיו סיבה זאת (נפילת הס"ת על הארץ בחוה"מ פסח) אע"פ שעפ"י חשבון ה' יותר טוב לקבוע תענית על זה בשבוע שני' של בה"ב אבל

ראיתי שהוא סיבה מן השמים שיקבעו אותו דייקא על יום זה שגם בלא זה היו צריכין לקבוע תענית בזה היום כנ"ל רק שאנו אין בכוחינו לעשות זאת להטיל על הציבור, רק אחר שממילא צריכין לקבוע תענית מחמת הסיבה הנ"ל ע"כ החיוב מוטל דוקא על יום זה להרבות בתפלה ובתחנונים ולבקש מהשי"ת שיסיר חרון אפו מישראל שינצלו מכל צרה וצוקה ולא יהיו נתפסים ברשת המיונות.

(חדו"ת תשט"ז תזריע, עמוד נ"ב)

**בדורות הקודמין היו קובעין
ע"ז מאה ת"ב לא א'**

והצדיקים מדורות הקודמים אם היו רואין כזאת לא היו יכולין לסבלו מרוב צער ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי וויא קען מען דאס אזוי רואיג צוקוקן ווי מ'שמד אויס מיט כפירה מאות אלפים אידישע קינדער זרע ברוכי ד' ונמצאין עוד משומרי תו"מ ששמחין עלי איד וניאוך ה' כזה שקמה מלכות המניות בישראל נגד התורה האמונה, ודורות הקודמין אילו היו רואין כזאת לא היו קובעין ע"ז תשעה באב אחד רק מאה תשעה באב' שגרוע הרבה יותר מהחורבן, ושפלות הדור גדול כ"כ עד שאין בשר המת מרגיש באיזמל.

(בדרשת הו"ר תשכ"ב)

האומר הלל, אין לך חירוף וגידוף כזה

גם מה ששאל אודות אמירת ההלל ביום זה, הנה אמרו חז"ל (שבת קי"ח ע"א) הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף. וק"ו בן בנו של ק"ו אותן שאומרים הלל על האסון הנורא הזה ר"ל אין לך חירוף וגידוף כמותו.

(דברי יואל מכתבים ח"א עמו' צח)

**מי ששומר חגם, הוי גם מועדי
ה' שלו שנואים לפני הקב"ה**

קשה דאיך אפ"ל דפסוק חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי קאי על החג

**רוה"ק הופיע בבית מדרשם של
גאוני קדמאי, שהרגישו שיום זה
צריך להתגברות יתירה**

ולפלא מה שנחתם התקנה הנ"ל מרו"מ ורו"ב רבני וגאוני ארץ תקיפי דארעא דישראל זה יותר משני מאות שנה ביום ה' אייר הוא היום המד והנמהר אשר התייצבו הכופרים ומנאצי ה' על ה' ועל משיחו להשתלט על ישראל, והוא השובר ומשכיח כל כח הקדושה בעו"ה, והיא המעברת על דתוה"ק באופן נורא ואיום, דייקא באותו היום התעוררו הקדושים אשר בארץ תקיפי דארעא דישראל להתייצב בתקנות תקיפות עבור קדושת הארץ שלא תתחלל ח"ו וכחות הטומאה לא ירעו ולא ישחיתו את גבול הקדושה שבאה"ק ורוה"ק הופיעה בבית מדרשם בכמה מאות שנים מלפנים שאותו היום צריך להתגברות יתירה. זכותם יגן עלינו ועכ"ל להצילנו ממים הזדונים ברוב רחמיו וחסדיו ית"ש.

(ויואל משה עמוד ש"ל)

כל ענין עצמאות הוא ע"ז ומינות

וככה הוא עכשיו שכל כתות הציונים כופרים לגמרי בהש"ת ובתוה"ק ואין להם אלא א"י, א"כ נותנים עצמאות לא"י בלי מורא מהש"ת ועושין בזה ע"ז כי כל עצמאות שהוא מבלעדי הש"ת הוי ע"ז ר"ל כנ"ל. והדתתים הנגדרים אחר הציונים למלאות את דבריהם בענין א"י נותנים להם רב חיזוק ואומץ במה שמעמידים צלם בהיכל ה' או לאותה בושה ואוי לאותה כלימה. והכי קראו שם היום המד והנמהר שקרה האסון הנורא לישראל שהוקמה מלכות המינות בא"י זה שמו וישאל קראו ליום אידם יום העצמאות, כי כל ענין העצמאות הוא מינות ר"ל, ואין שום עצמאות בעולם אלא הש"ת לבדו הוא ולא אחר.

(ויואל משה עמוד שס"א)

שעשה ירבעם הלא הוא לא עשה רק חג אחד בחודש השמיני, והפסוק אמר בלשון רבים חדשיכם ומועדיכם. אמנם קושיא זו מתורצת קצת בדור השפל הזה שהוסיפו המינים חג בה' אייר ועשו אותו ליום אידם, שזה גרוע הרבה יותר מהחג שעשה ירבעם, שהרי הוא ה' מאמין בהש"ת ובתורתו הק' אלא שה' לו איזה טעות כמבואר בפסוקים ובדברי המפרשים, אבל המינים ואפיקורסים הללו הם כופרים גמורים בהש"ת ובתוה"ק וכו'. דהנה במדרש הנ"ל לא אמרו שפסוק חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי נאמר על החגים שעשה ירבעם, אלא דייקי בלשונם הק' ואמרו חדשיכם ומועדיכם "בשביל" אותן מועדות שעשה ירבעם וכו' והכוונה בזה שאם שומרין את החג של ירבעם, אז הוי גם מועדי ה' שנואים אצל הקב"ה, דבזה מראה שאין לבו שלם עם ה' וגם כששומר את חגי ה' יש בו שותפות לע"ז ובהפרת התורה, דאעפ"י שירבעם ה' לו רק טעות כנ"ל, אעפ"כ ה' בו הפרת התורה, ואם נוטלין חלק בזה ובזה אז שניהם שנואים לפני המקום, וכמו שהסביר בעל העקידה למה הפוסחים על שתי הסעיפים הם שנואים לה' כיון שלבסוף יעזוב את התורה ויפנה לגמרי לע"ז, וע"כ היו המועדים שנואים לפני הש"ת כיון ששמרו גם את חגו של ירבעם, ושפיר נאמר הפסוק על חגים ומועדים שבתורה, אבל מי שאינו נוטל חלק באותן המועדים שהם נגד רצונו ית"ש ואין לו שום שייכות עם דבר שעשו מינים ואפיקורסים כופרים בהש"ת ובתורתו הק' אזה הוי מועדים שלו לנחת רוח ולרצון לפני הש"ת, וגם אם הוא שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה כמו בכל מצוות התורה, והעיקר תלוי בזה אם שומרין גם חגים כאלו שהם נגד רצונו ית"ש, דע"ז הוי הכל שנאוי לפני הש"ת.

(חידושי תורה סוכות, עמוד ק"י)

...ובעוה"ר עד היכן הדברים מגיעים או לנו שכך עלתה בימינו, אשר עינינו ראו שפלות דורינו, מי פלל כזאת, שימצאו יהודים שומרי תורה ואף חסידים הששים ושמחים עם מכעסי השי"ת ביום המור והנמרה ה' אייר, שבו נעשתה מרידה במלכות שמים, שהקימו מנאצי ה' את ממשלתם יסוד המינות והכפירה, וכולוהו איתנייהו ביה עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ועל ידם נשפך דם אלפים ורבות מישראל כמים, ואין לך ניאוך גדול מזה, שיעשו יהודים שומרי תורה יו"ט ביום המרידה במלכות שמים. ואין צורך להאריך בזה כי תקצר היריעה מהכיל, וכל בר דעת מבין זאת בדעתו עד היכן הדברים מגיעים. וממש באיסור יהרג ואל יעבור לקחת חבל בשמחתם, והדבר ברור אצלי בלי ספק שכל הנוטלים חלק בכל אותם הענינים נחשבים משנאי ה', השם ישמרנו מהם ומהמונם. ועלינו להתפלל להשי"ת שנזכה להיות דבוקים בדרך האמת (ועי' בספרי ויואל משה' מאמר שלש שבועות סימן קמ"ד בענין זה). והשי"ת ירחם על בני ישראל, ואל יאבדו נפשות נקיות בפשעי האנשים החטאים האלה בנפשותם, הצדים רבים מישראל ברשתם, ואמרו ז"ל (ב"ק ס' ע"א) כל פורעניות הבאה לעולם היא בעבור הרשעים ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים, ואובדין ח"ו נפשות נקיות בעוונם של אלו. ובצפייתנו צפינו לרחמי שמים שיתהפכו ימים אלו לששון ולשמחה, יראו עינינו וישמח לבנו בישועת ה' ובגאולת ישראל. והשי"ת ישפיע בלבות בני ישראל שיתדבקו בדרך האמת ובדרך התוה"ק ובמצוות, יאר ה' פניו אלינו ויט אלינו חסדו, ויזכו בני ישראל להנצל מכל רע, ולראות בחיים חיותם בשוב ה' ציון, ויתגדל ויתקדש שמה רבא וכו' בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל. ונזכה כולנו יחד לראות בישועה השלימה, ובהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

(מרן רביה"ק זי"ע בספה"ק 'דברי יואל' בפרשתו,
פר' תזריע דף שס"ו, ס"ג תשט"ז)

'יום העצמאות' מרומז בתורה...

וככה שמעתי מאחד, שפעם נכנס אל אדמו"ר בעל ויואל משה זצוקלה"ה איזה מזרחיסט (מעופש), ותיכף שאל לו רבינו זי"ע "היכן מרומז, 'יום עצמאות' בתורה", ולא ידע להשיב, ענה לו רבינו ז"ל מיד: "שבפרשת אמור כתיב כל מועדי ישראל ובסוף הפרשה מביא ויצא בן אשה ישראלית, קרא לעצמו "ישראל", אבל אינו שייך לישראל, כי הוא בן איש מצרי, כי בישראל הולכים אחר האב ומה גם כשחירף וגידף, וגם רצה להכניס עצמו ובחירופיו בתוך מועדי ישראל ולעשות חניגא מגידוף פיו ובשם ישראל ר"ל. ולזה פירסמה הכתוב כי בן איש מצרי הוא ואין לו שום שייכות לישראל".

(גליון האמונה' גליון ד', אייר תשמ"ב)

להלן הננו נותנים לפניכם דברות קודש חוצבים להבות אש יוצאים מפ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א, שנאמרו ב'זאת חנוכה' לשנת תש"ח לפ"ק, שבועות אחדות מאחרי החלטת היו.ען. למסור את ארץ הקודש לרשעי הציונים אשר בגדו בה' ובתורתו הק', והיתה זאת מן הדרשות הראשונות שדרש דרש רבינו הק' בעזו ובתעצומות נגד מלכות הזלה המעכבת גאולתנו ופדות נפשינו.

בתרעא זעירא לדברות קדשו של מרן הק', נתאר כאן על קצה המזלג במקצת השתלשלות וסדר הדברים שהיו בימים ההם, כאשר עיניכם תחזינה מישרים:

בסוף שנת תש"ז לפ"ק החליטה ממשלת ענגלאנד לעזוב את בעלותה מארץ הקודש ומסרו הכרעתם אל ידי האומות המאוחדות (יו.ען), עיקר הסיבה לזה היתה הצרות והרדיפות שהיתה מנת חלקם של קציני ענגלאנד על אדמת ארה"ק, שהתנהלה ע"י ראשי הציונים והתגרו במ באופן מבהיל ונורא אשר אין כאן מקומו לתארו באריכות.

במשך הימים שלאחר מכן דנו שרי האומות בנידון זה, כל יום היה נראה משונה מחברתה אם ההחלטה יהי לטובת הציונים או לאו, ולא ידעו מה יעלה לבסוף. ולציין שממשלת רוסלאנד והעומד בראשה צורר היהודים הידוע היו מן המסייעים הכי גדולים ודחק מאד שיהי החלטת האומות לטובת הציונים, מפני כמה סיבות, ואין זה כי אם שקליפה אחד מסייע ביד חברתה קליפה אחרת.

מרן רבינו הק' אף הוא היה ענה כנגד המשחית"ם, ועשה ופעל בימים ההם כמה השתדלות שמחשבת המינים האלה לא יצליח ח"ו ושלא יקבלו את הארץ. רבינו הק' שלח עמיתו וריעו הנאמן הגה"ק רבי חיים מיכאל דוב ווייסמאנדל זצוק"ל לפעול ולהשתדל אצל שרי המדינה שלא יסכימו ליתן את ארה"ק ביד הפושעים, הם אכן ענו ואמרו שאם יחתמו עשרים רבנים שהם בניגוד להמדינה יש אפשריות וזכותים גדולים שלא יתקיים המדינה, ואמרו"ו ל"א נשחית"ו בעבור העשרי"ם.

בעוה"ר מפני גודל בלבול וטשטוש המוחות שגבר אז, וגם לרבות הלחץ הכי גדולה שלחצו הציונים על רבנים ומנהיגי העדה, לא נסתייעה מילתא ולא חתמו ע"ז כי אם שלשה רבנים, ה"ה מרן זי"ע, הגה"ק ר"מ סטראפקווער זצ"ל והגה"ק רחמ"ד זצ"ל, וכמובן לא נעשה דבר.

אגב, כשמרן רביה"ק זי"ע דיבר אז עם הגה"צ רחמ"ד זי"ע בענין זה, דעתו של מהרחמ"ד - שכידוע היה חכם מחוכם - היה שבסוף יעלה זאת בידם, והאומות יסכימו ליתן המדינה להפושעים ומורדים, אולם רבינו הק' טען לעומתו שלא יצליחו, וניסה לדחות כל הראיות שהביא מהרחמ"ד, וכפי שמרן רבינו הק' הסביר פעם בעצמו שלא מסתבר שלאחר כל התלאות והצרות שעברו וניתכו על אחינו בני ישראל בשנים אחדות קודם לכן בעת מלחמת עולם השני, ישלח הקב"ה נסיון גדול כזה על עם סוגלתו שלדעתו הק' יהי זאת צרה גדולה פי כמה מאשר החורבן.

ומאד מתאים לזה מובא בס' מושיען של ישראל, מה שאמר פעם מרן רבינו הק' לאיש שיחו כשהלה אמר לו שרבינו יצא מתחת צפרי הרשעים הגרמנים ימש"ו ממש "מאפילה לאור גדול", נענה רבינו ואמר לו, לא היא כי יצאתי מבחינת "חושך"

לבחינת "וימש חושך" שקליפת הציונית הוא גרוע יותר מקליפת הגרמנים ימ"ש, ועי' מש"כ רבינו בספרו הק' ויואל משה ד"ח וזלה"ק, והנשארים מבני"י שהשאיר הקב"ה בעבור שבועתו שלא יכלה זרעו, נענשו ג"כ בעונש קשה ומר, במה שהצליח מעשה שטן להשיג מלכות המינות לנסות את ישראל בנסיון עצום כזה, ע"כ).

אך בעוה"ר ביום המור והנמזהר ט"ז כסליו בשב"ק פרשת וישלח בשנת "שח"ת עמ"ך" התייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, מעשה שטן הצליח ויצא העגל הזה, ההחלטה נתקבלה בהסכמת רוב האומות שנותנים מדינה לאומית לידי הציונים, (ועי' בספה"ק ויואל משה סימן פ"ו שהשבועה תלוי באומה היושבת בה, והסכמת שאר האומות לא מעלה ולא מוריד).

בפקודת ה'רבנות הראשית' הידועים לשמצה יצאו אלפי ישראל כבר מצפרא דשבתא לפני בניני היו-ען להראות הסכמתם ורצונם העזה למען המדינה הטמאה, והנה אך יצא יצוא הבשורה "והיה כנור ונבל תוף וחליל משתיהם ואת פועל ה' לא יביטו ומעשה ידי לא ראו" (ישעי' ה'). הבשורה נתקבלה בעולם היהודי בשמחה ובצהלה, גם אצל הרבנים וראשי עם, בארה"ק כבר הי' באמצע הלילה, הרחובות נתמלאו בהמונים שחגו ורקדו על הנצחון של הסט"א ר"ל, ומתאמרי' בשמי' דהגה"ק מרן החזון איש זצ"ל שאמר אז שעתה מבין האיך רקדו בני ישראל לפני העגל ושטנא הוי בגווי' מטפז ומשוור.

בתקופה זו כאשר החושך כסה הארץ בעוורון ובסמיכות עינים נורא, הופיע דמותו הזוהרה של האי מלאך אלוקים ומושיע מרן רבינו קוה"ק זיע"א אשר מרגע הראשונה שאג יסאג על חילול הקודש והמקדש ועל גלות השכינה הק' בבחינת "שפחה כי תירש גבירתה".

אחד הי' רבינו הק' שבעיניו הבדולחים ראה והבין מראש גודל הפורעניות שממשלה זו עתיד להרע לישראל וצעק והתחנן אל נא אחי תרעו אף מלחשוב מחשבת פיגול כזה ליתן איזה שבח ואומץ להכופרים האלו המטמאים את העולם כולו. או אז בקע כשחר אור זוהרו של מרן רבינו קוה"ק רבש"י זיע"א, האירו ברקיו תבל להאיר בתוך החשיכה, וירעם בקול גאונו, לא עת ספוד עתה, לשבת באין אונים. רביה"ק זיע"א היה אז בימים הראשונים היחיד אשר חרף נפשו והעיז להוציא חרב מתערה במלחמה גלויה נגד הכופרים למיניהם, כלפיך אש שלהבת נהפכו פניו בלחמו מלחמות ה' ובקנאו את קנאתו, אש אשר אוכלה אש היצה"ר פולמוסא דנורא, קנאת ה' צבאות תעשה זאת, ומשימה זו היתה כל מגמת חייו, וכמו שהעיד על עצמו פע"א "איך בין געקומען אויף דער וועלט נאָר אויסצושרייען דעם אמת".

בזמנים הללו דיבר רבינו הקדוש הרבה עם רבנים מחוגים שונים וניסה להסבירם גודל האיסור בממשלה טמאה זו, אולם מצד הסמיכות עינים שגבר אז לא נכנסו הדבריו הקדושים באזניהם, וכמ"ש במכתב בחודש ניסן - איזה שבועות לפני הכרות המדינה - "והנה עוד מתחלה כשמעתי שמועות מבהילות מירושלים עיה"ק תובב"א ישבתי באסיפה איזה פעמים עם הרבנים אותן שאינן נחשבין לציונים וצווחתי ככרוכיא אבל הוא בלי תועלת, וכשאני לעצמי מה אני, ובפט בעתים הללו, ע"י שאיננו מיוחד האמת, ואני מגלה דעתי בפרהסיא את ההתנגדות לשיטת הציונים והדרך הרע והמר ההוא, נעשיתי ללעג ולקלס, ושיחו בי יושבי שער ונגינות שותי שכר, גם הרבנים וראשי עם, ובאמת כי לא בזכותי אלא בזכות אבותי ורבותי הק' נ"ע זלה"ה אשר הורוני מעולם לשנוא דרך השקר, היא שעמדה לי להיות עומד על משמרתי, וכל הרוחות שבעולם לא יזיזו אותי ממקומי להיות ח"ו מודה בע"ז זו ר"ל".

דברות קודש הללו נדפס בספה"ק טיב לבב לחנוכה

פעולה מעצמנו לקחת גאולה עד שיבא הזמן שיגאלנו השי"ת גאולת עולמים.

וכל אותם שחושבים שיתכן שישועתן של ישראל תבא בידי הרשעים או אפילו החושבים שמהם תבא איזה אתחלתא דגאולה הרי הם נתפסים למינות, והאיך לא יבושו לקרוא קריאת שמע פעמים בכל יום, והכתוב צווח (במדבר טז, ח) ולא תתורו אחרי לבבכם ודרשו חז"ל (ברכות יב:) דקאי על מינות, דהיינו על אמונות ודיעות כוזבות, ואין לך מינות גדול מזה להכחיש מקרא מפורש בתורה (דברים יא, יז) השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים וגו' ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה, והם נמשכים להאמין היפוך הכתוב ומפורש בתורה ואומרים כי על ידי רשעים אפיקורסים הגרועים מעובדי ע"ז תגאל ארץ ישראל.

ועלינו להתחזק אף אם נשארנו מעטים נגד רובא דעלמא, וכאשר כבר קדמו והודיע לנו חז"ל (סוף סוטה) איך יהי מצב הדור בעקבתא דמשיחא שיתקיים מאמר הכתוב (ישעי' נט, טו) וסר מרע משתולל. ומבואר ברמב"ם (הל' דעות פ"ו ה"א) דבמדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך מן המקום ההוא לקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים, ואם היו כל המדינות שהוא יודעם ושומע שמועתן ונוהגים בדרך לא טובה כמו זמנינו, ישב לבדו יחידי, ואם הם רעים וחטאים שאין מניחים אותו לישב במדינה אא"כ נתערב עמהם ונוהג במנהגם הרע יצא למערות ומדבריות ואל ינהיג עצמו בדרך חטאים עכ"ל. ויוצא מזה כי אף שנשאר יחידי הנוהג בדרך הטובה אין לו

...ואפ"ל עוד רמז במה שאמר טמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים, דטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים, דטמאים ורשעים דמיירי כאן לא קאי על אומות העולם רק על רשעי עם בני ישראל, וזה היה לנס שלא התערבו הרשעים במלחמה זו ועי"ז נשאר הטהורים לבד, דאם היו הם מתערבים אזי לא היה נעשה להם הנס, דהיה אסור להצדיקים להלחם במלחמה כזו.

וכן מבואר בגמרא (גיטין נו.) דאמרו רבן להנוהו בריוני שרצו ללחום עם הרומים דלא יסתייע מילתא לנחצם. ולכאורה קשה אמאי לא נלחמו החכמים והצדיקים ביחד עם הרביונים, הלא אז בזמן שבת הקמדת ה' קיים עדיין היתה נוהגת מלחמת מצוה דרך בזמן הגלות הושבעו שלא ידחקו את הקץ, ועל כרחק צריכין לומר שלמדו מן התורה דמלחמה באופן זה עם הרביונים ביחד אסורה בתכלית, ולכן הגם שמצוה הוא ללחום נגד שונא הצורך על ירושלים, אבל גם זה הוא מן התורה שאסור ללחום עם רשעים ביחד, ומקרא מפורש אמר הכתוב (דברים כג, טו) ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, ואין לך ערוה גדולה מהני בריונים, ולכן לא הגיחו עלד ברי הרביונים, הגם שהיה נגד השכל ונגד רוב הדיעות.

ובעוה"ר בזמנינו פשתה המספחת שתועים ומתעיים לומר שע"י מלחמה או איזה פעולה והשתדלות אנושית יקחו לעצמם גאולה, ואין איש שם על לב כי האומרים כן והתומכים ביד אלו הם כופרים בתוה"ק ובחז"ל, שהרי אנו מושבעים ועומדים שלא לעשות שום

ירושלים, לגלג עליו אותו תלמיד וכו', לימים הפליגה ספינתו בים וראה מלאכי השרת מנסרין אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וכו', אמר להו הני למאן, א"ל מלאכי השרת שעתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים, אתא לקמיה דר' יוחנן א"ל דרוש רבי לך נאה לדרוש כאשר אמרת כן ראית, א"ל ריקא אלמלא ראית לא האמנת מלגלג בדברי חכמים אתה, נתן בו עיניו ועשאו גל של עצמות עכ"ד הגמרא. הרי שעל שביקש אותו תלמיד לאמת דבריו של ר' יוחנן שדרש להו מפסוקי נבואה והביא לו ראיה ממה שראה כן במו עיניו, א"ל ר' יוחנן מלגלג על דברי חכמים אתה, דכיון שיש לו צורך בראיות ואינו מאמין אא"כ עיניו יחזו ה"ה כופר, ולכן אין לנו להביא ראיות ולתרוץ מה שהשי"ת עושה עמנו, רק להאמין בתורה ובנביאים בדברי חז"ל בתמימות.

ואקוה להשי"ת שתבא העת שיתגלה האמת ויראו הכל שתעו ונתעו, וכל מחשבותם הבל ורעות רוח, והמאמינים להבליהם עליהם הכ' אומר (דברים לב, ו) עם נבל ולא חכם, ולו חכמו ישכילו שלא יתכן שבאופן כזה תוכל לצמוח איזו ישועה לישראל. וכתב האוה"ח (בפ' ראה) עה"פ (דברים יא, כו) ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה דקאי אנתלת הארץ דיש בנתניה זו ברכה וקללה, ומפרש את הברכה אשר תשמעון, והיינו דאם תשמעו תחשב נתניה זו היא לכם לברכה, ואם לא תשמעו אין זו לכם כי אם קללה, שבאמצעותה יתקנאו בכם האומות ויאבדו אתכם ממנה בנקמה גדולה עיי"ש. וא"כ היאך יעלה על הדעת לצפות שבאמצעות פושעים אלו או בסיועם תבא איזה ישועה לישראל...

להכנע לדעת הרוב ולהתערב עמהם כדי שלא יצטרך לצאת למדבריות, אלא הוא חייב לזעוק ולמחות ולמסור נפשו על התורה. ובוודאי שעל זמנינו אלו נאמרו הדברים מעולם לא נהייתה כזאת שיתרבו כל כך הכופרים כמו בימינו בעוה"ר, אמנם לאמיתן של דברים אין צריכין לברוח למדבריות כי כל אלו שיש להם דיעות כוזבות באלו הכי אין רוצים להשתייך עמנו כלל.

והנני מגלה דעתי בזה, אף שיודע אני שיוורו המורים חצים ובליסטראות עד אין שיעור על כל הדברים שאמרת, אבל אינני מתחשב עם כל דבריהם כלל, וכדאי לסבול הכל על זה שיתפרסם הדבר ולא יהי' כפירה בלבבות האנשים האלו, ואפילו לא יועיל רק על רגע אחד הכל כדאי, ומי שמאמין בתורה הק' ובהבוכ"ע מחויב לפרסם דעת אמת שלא נזוז ח"ו אף רגע מהאמונה אף שהיא נגד דעת כל העולם, כי תורתנו הק' הרי הוא נצחיות, ואין לנטות ממנה בשום אופן.

ועלינו לעמוד איתן בנסיונות הקשים בתקופה קשה ומרה זו, ולהאמין באמונה שלימה שיש מנהיג לבירה הבורא כל עולמים, ואסור להרהר ח"ו אחר מדותיו, וצריך לילך עמו בתמימות כי הוא הבורא הוא היוצר, והעבר והעתיד וההווה אצלו ברגע אחד, ויודע מראש מה שעתיד להיות צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וכל מה דעביד לטב לנו הוא דעביד, ואף שאין אנו מבינים, הלא לפניו הכל גלוי.

ואסור לנו להקשות קושיות, ואפילו לתרוץ את הבוכה"ע גם כן אסור, שהרי אם זקוקים לתירוצי זה סימן שיש לנו קושיא, וגם זו כפירה להקשות קושיות לאלקינו, וכא דאיתא במסכת בבא בתרא (עה). בעובדא דר' יוחנן שהיה יושב ודורש עתיד הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וכו' ומעמידן בשערי

תחת אלה רגזה הארץ

על אלה אני בוכיה, על סילוק הדעת (מדרש איכה)

בימים האלו כאשר בלבול הדעת גובר והולך בין אחינו בני ישראל בארץ ובתפוצות, החובה מוטלת עלינו במשנה עוצם לשנן את מה שמסרו לנו רבותינו הק' מדור דור וזאת התורה עליה שפכו נחלי דם לא תהא מוחלפת, שעצם מציאות המדינה אפילו אם הוא מושתת עפ"י חוקי התורה הוא כפירה ומרידה בתורתנו הק', ואשר אלו החרדים שומרי תומו"צ שנתחברו להיות אחד עם השלטון הכופר, השוחד עשה אותם חד עד שהוכשר בלבם הע"ז הציניגות ומסכימים לעבדה ולשרתה, ויצאו מדחי אל דחי עד שהסכימו ונתנו יד לעקור ולחבל בכרם ישראל ולהסכים עם כל הפירצות הגדולות אשר אומרים הם לפרוץ בתורת ה' ועד כמה לא חלים ולא מרגישים כבשר המת שאינו מרגיש באיזמל, והקולר תלוי בצאוורם של אלו כמבואר כל זה בתורתו ומשנתו של מרן רבינו הקדוש כי מסע השמד של הציניגים מקבל תוקף אך ורק ע"י הדתיים הנגררים אחר הציניגים ושותפים הם בה.

ואכן בימים האלו מוטלת חובה קדושה על כולנו לבירור וליבון סוגיא זו העומדת ברומו של עולם, אשר עליה דרשו חכז"ל (מכות כ"ד) בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי', ואידי דטרעיד למיפלט לא בלע, והשי"ת ירחם עלינו ויאיר עינינו בחשכות עמוקה זו, שנוכל להתגבר ולהתחזק בההשקפה הצרופה והטהורה כל ימי חיינו.

ליקוטי בתר ליקוטי מספה"ק ויואל משה

דציבורא המרובה ומבהיל הרעיון, ופשיטא דלא אזלינן בתר רובא במצב כזה, מלבד שאר טעמים ברורים שהבאתי בזה המובנים למבקשי האמת. וכבר הבאתי מהיעב"ץ זלה"ה שאף אם רואים עצמם יחידים ממש כמ"ש בלשונו אף אם אין איש מתחזק עמך אין לפחד לנטות מהאמת. והרואה בעינא פקיהא יראה שעדיין יש תלי"ת אלפים בישראל שמרגישים האמת. אך דעת רוב ההמון התועים ומתעים הן המה היו בעוכרינו, ואין להאריך בזה יותר, והעיקר שצריכין לרחמי שמים, ונקוה להשי"ת שאל יעזבינו ואל יטשינו.

(מאמר שלש שבועות ס' קעד, ע' קסז)

א.

בדורינו שהאגודה וכל המפלגות הולידו דעות האלו ואף העומדים בדעת שלימה מפחדים לגלות את אשר בלבבם פשיטא דלא אזלינן בתר רובא במצב כזה

ויותר מזה הוא בדורינו עכשיו בעו"ה שבאים האגודה וכל המפלגות והנגררים אחריהם בתכונתם הרעה והמרה ר"ל אל המנהיגים בתחבולות שונות ומשונות ובאמצעים שונים לעורר עיני העולם, ושוב טוענים שרבים עמהם. אבל הן המה שהולידו דיעות האלו במספר המרובה, ואף העומדים בדעת שלימה ורואים האמת מפחדים לגלות את אשר בלבבם מאימתא

ב.

השתתפות שומרי תורה ומצות עמהם מחזקים ידם ועוברים על הרבה איסורים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור ומכשירין בזה מה שכל גדולי ישראל בכל הדורות הרעישו עולמות נגד מעשה הציונים

והאחרון הכביד שע"י שמשותתפים גם שומרי תורה ומצות בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה ר"ל ועובדים אתם יחד בשירות עניני המלוכה מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה איסורים נוראים שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה, אבל עוד חמור יותר שע"י השתתפותם עמהם מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם עד שבעוה"ר נעשה כל העולם מוכשר לקבל טומאה בחושבם התיירו פרושים את הדבר וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות הרעישו עולמות במס"נ נגד מעשה הציונים ח"ו תעו מן הדרך אלא הכופרים הטמאים שטמאו את כל העולם כולו במינות וכפירה כוונו אל האמת והן המה מצילי ישראל וגואלם, כאשר נתברר שגם שומרי תורה ומצות נהנים ומתחממים מהם, ומאי אהני לן רבנן בדורות הראשונים שעבדו השי"ת בכל לבם ומסרו נפשם לקבוע אמונה בלבבות בני ישראל והזהירו להתרחק מפתח ביתה של המינות כדת וכהלכה שאמר הכתוב אל תקרב אל פתח ביתה, ועתה שומרי תורה ומצות מתאמצים ליכנס ביניהם ולקחת חלק בתוך אותה השררה שהמציאו בדרך המינות ומלחכי פינאם של הציונים ומספרים מנסים ונפלאות שלהם יותר מייציאת מצרים. ובעוה"ר על ידם נתקיימה הנבואה במלוא מובן המלה שבמלאכי ג' פסוק י"ד אמרתם שוא עבוד אלקים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני ה' צבאות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עושי רשעה גם בחנו אלקים וימלטו. והמתבונן בכל מלה ומלה שבאותה הנבואה שבפסוקים הללו יראה כל מצב דורינו.

והרמב"ן בשער הגמול שהביא שם טעמים על שלות רשעים כתב אחר כן וז"ל: ומן הגאונים שאמרו שהקב"ה פוסק שלוח לרשעים לנסות בהם אנשי רשע והתרתמית שיהיו מחזיקין ברשעים ואומרים הנה אלה רשעים ושלי עולם השגו חיל אך שוא עבוד אלקים ומה בצע כי נשמור בריתו, וברוך יודע האמת, עכ"ל. ובעוה"ר הנסיון המור הזה הגיע לאנשי דורינו, וצריכין לרחמי שמים מרובין.

(מאמר שלש שבועות סי' קי ע' קכב)

ג.

קדושת הארץ היא לכלי זין של המינים והאפיקורסים בסיוע הדתיים הנגררים אחריהם

בעת שהצליח מעשי שטן הבוחר בירושלים להתגבר שמה כ"כ ביסודות המינות והכפירה ר"ל באופן נורא הוא משפיע משם על כל העולם כולו וכביר מצאה ידו החזקה של השטן שם במקום הקודש. ומה שהי' אפשרות שיהי' עכ"פ איזה השפעה משומרי תורה ומצות שבחו"ל כעין מ"ש התוס' כנו"ל הכל נסתר מחמתם ואפס של האפיקורסים שצועקין שהכל צריכין לבוא לא"י, והדתיים הנגררים אחריהם מדברים כמותם ככתבם וכלשונם, ובעוה"ר נלקחה קדושת הארץ לכלי זין של המינים והאפיקורסים בסיוע הדתיים הנגררים אחריהם. ה' ירחם וישמחינו כימות עניתנו, ותחזינה עינינו בשווב לציון ברחמים בב"א.

(מאמר ישוב אר"י סי' קמט ע' שסב)

ד.

הדתיים הצבועים הנגררים אחר הציונים ממלאים רצונם של הציונים ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה

וזהו מלבד שכבר נעשה בעצם חק לציונות להמשיך כל לכבות בני ישראל אחריהם בטענה זו שהכל צריכים לבוא לא"י. וזה כל

עיניהם עד שנעשים כופרים בכל ר"ל. ומפלגות הדתיות הנגזרים אחר הציונים הן המה בעוכרנו שמגדילים מצות ישוב א"י בעיני העולם אף במה שהיא שלא כדת וכהלכה כדי להחניף לציונים, ובוזה נותנים כח להס"מ יתד לתלות בו להמשיך לב העם אחר הציונות.

(מאמר ישוב אר"י סי' קלט ע' שנג)

ז.

**בסיבת הדתיים האלו המחניפים לרשעים
נגזרים כל העם עי"ז אחר הציונים**

ומזה נוכל ללמוד ק"ו ב"ב של ק"ו בדרכי הציונים שעל הכלל כולו יצאו לכפור בכל התורה כולה ופשתה המספחת שגורו כמעט כל העולם כולו אבתריי כמו שהי' בע"ז בזמן בית ראשון טרם שביטלו יצרא דע"ז דרהטו כו"ע אבתרה והסכנה עצומה ונוראה שיורד לחדרי בטן אף בין החרדים שבישראל ונוקב עד התהום, והכלי זין שלהם הוא מה שלבשו לבוש א"י שהכל צריכין לבוא לא"י, ואף אלו הי' מציאות לדבריהם מעיקר הדין הי' ההכרח להגיד שלא כדבריהם דלא ליגרו כו"ע אבתרי, ומכשי"כ שהאמת ברור בלי שום פקפוק שכל דבריהם בזה הוא שלא כתורה ושלא כהלכה כאשר נתבאר למעלה, ואין מקום להסתפק בזה, כמה גדול עונם מנשוא של אלו המהפכין דברי אלקים חיים ואומרים כדברי הציונים בענין א"י. ואף אם יאמרו שאינם מסכימים במה שמעבירים שם על הדת אין זה אלא אחיות עינים ועוד גרע יותר במה שאומרים כן כי כל העם נגזרים עי"ז אחר הציונים באמרם שאף הדתיים הרוצים בקיום התורה"ק מודים רבנן להציונים בענין מצות ישוב א"י וממילא נגזרים כולו אבתרי' בסיבת הדתיים האלו המחניפים לרשעים ואומרים שלא כתורה ושלא כהלכה והי' ירחם.

(מאמר ישוב אר"י סי' קנב ע' שסו)

מגמתם וחילם כל הימים האלה מעת שהתחילו בעו"ה להתפשט בישראל רבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגי' בטענה זו המסמית את העינים. והדתיים הצבועים הנגזרים אחר הציונים ממלאים רצונם של הציונים בשלימות ליתן קריאות גלויות במכתבי העתים כאילו הי' זה דעת תורה ממש ככתבם וכלשונם של הציונים שהכל צריכים לבוא לא"י ואין עושים שום הפרש ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה כדברי הציונים.

(מאמר ישוב אר"י סי' קמב ע' שנו)

ה.

**הצבועים מחניפין את הרשעים
ומחזקין ידי הציונים**

משא"כ עכשיו נהפוך הוא שעשו האפיקורסים כלי זין משוב א"י כדי לצודד שם נפשות ברשת זו טמנו להם ורבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגי' שהפכו למינות וכפירה ר"ל ע"י לבוש הזה שלבשו איצטלא ירושלמית ועשו משוב הארץ חק לע"ז וציונות, וכל הצבועים המבקשים שכר כפנתם שמה שמחניפין את הרשעים ומחזקין ידי הציונים זה להם לכסות עינים שמדברים משוב הארץ. והחויב להשגיח בעינא פקוחא לראות דרך האמת בהלכה זו.

(מאמר ישוב אר"י סי' קלח ע' שנב)

ז.

**מפלגות הדתיות הנגזרים אחר הציונים הן
המה בעוכרנו שמגדילים מצות ישוב ארץ
ישראל כדי להחניף לציונים**

בפרט עכשיו שרובא דרובא דעלמא עם המנהיגים מסייעים להציונים באופנים שונים והעולים האומללים אף אחר שמתחילין לראות שרע ומר גורלם שנופלים ברשת הציונים ואין מושיע להם, מ"מ לא האמינו כי צר ואויב בשערי ירושלים והסמיות עינים של מצות ישוב הארץ עדיין מסמא את

ח.**האגודה התחברו עם הציונים לעשות
תעמולה אצל פליטי אונגארין לבא
אך ורק לארץ ישראל**

וכל מי שיש לו מוח בקדקדו יוכל לראות עד כמה נמשכו אחר הציונות עבור שהתחברו עמם ורוצים למצוא חן בעיניהם, שמדברים דברי מינות בכנסת ואינם בושים לפרסם הדברי מינות בעתוניהם. ובווינא כאשר באו לשם פליטי אונגארין האומללים והנדכאים בעירום ובחוסר כל, התחברו האגודה עם הציונים לעשות תעמולה מרובה בכל מיני תחבולות וכפי דבריהם ובמעשים להביאם לארץ ישראל, אף שידעו הכל שנמסרו עוד בווינא ביד הציונים והם הובילו אותם תיכף ומיד למקומות החפשיים שאין שם אלא מינות וכפירה ואכילת נוי"ט וחילול שבת וכדומה. והעניים האלה אף בראותם אח"כ את השבר הנורא שקרה להם לעזוב לגמרי את השי"ת ותורתו הקדושה ח"ו לא הי' בידם מאומה ולא הי' להם ברירה להנצל מהם אלא במסי"נ ממש שמועטין המה שיכולין לעמוד בנסיון קשה כזה של מס"נ ממש, ובזמן קצר נהפך לב רובם למינות וכפירה ר"ל, כי שאני מינות דמשכא. ואותן שבאו במקומות יראים המה בתכלית העוני בלי דירה ובלי פרנסה, אבל עכ"פ אינם בין הכופרים ר"ל. אבל המרובין שהמה במקומות החפשיים אשר הובילום שמה יש הרבה מהם שכבר אין זכר למו כי נטמעו בין האפיקורסים ונהפכו להיות כמותם, ואין איש שם על לב. והיו ביניהם הרבה תמימי דרך שלא היו הולכין לכתחילה ליד הציונים עוד בווינא, כי נודע להם דרכי הציונים, אבל זעקת האגודה במכתבים גלויים ובדרשות ושאר מיני תחבולות שילכו כולם אל הרשת זו שטמנו להם הציונים, וזעקו ע"ז שהוא חיבת הארץ, זה הניע הרבה לבבות מבני ישראל הכשרים שמאמינים להם שהם מצילי הדת, ועי"ז נפלו בבורות נשברות כאלה. ואלמלי הי' להאגודה מקומות קליטה עבורם או דרך פרנסה עבורם או עכ"פ היו לוקחים אותם בידם תחת רשותם להביאם

למקומות שרוצים, הי' מקום למעות בזה, אבל האמת הוא שלא הי' להם מקומות קליטה עבורם אף ללינת לילה אחת, ולא היה להם דרך לפרנסם אף מזון סעודה אחת, ומעת שנמסרו ליד הציונים הי' ברור שיביאו אותם למקומות החפשיים כרצונם, ולא הי' מציאות עוד אף לראות אח"כ מה יעשה בהם, ואף הוצאות הדרך שמווינא הכל הי' ביד הציונים ולא היו עוד ברשות עצמם כלל, א"כ בידיים מסרו אותם ליד האפיקורסים.

(מאמר שלש שבועות סי' קמד ע' קמז)

ט.**תמיהה גדולה על הכנסייה הגדולה
הרביעית שפרסמו ונדפס שכל היהודים
יעלו לארץ ישראל בעת שהכל יודעין
שרובי רבבות נפשות טהורות נשרפו
במוקד הציונות והאיך הפקירו את
עצמם ליטול עליהם אחריות נפשות**

ובהכרזת הכנסי' הגדולה הרביעית של האגודה שהתקיימה בארץ ישראל, שם כתוב לאמר ונדפס בכל מכתבי העתים אשר הכנסי' הגדולה פונה אל היהודים בכל תפוצות ישראל לעלות לארץ הקודש ולהתיישב בה כי כאן הוא פלטיין של מלך. ותמה אני היאך פלטה קולמוסם דיבורים כאלו דמלבד שכבר נתבאר שהדיבורים האלו כעצמם שהיהודים מכל תפוצות ישראל יתיישבו בא"י הם דברי מינות ואפיקורסות שהוא נגד גזירת הגלות מהקב"ה עד זמן הגאולה שמבואר בקראי ובדברי חז"ל בכמה מקומות וזה קיומו של עולם ומציל מן הכלי' ומהגיהנם ועוד טעמים נשגבים כאשר הארכתי למעלה. וזהו לשון האפיקורסים שאינם מאמינים במה שמבואר בקראי ובכל דברי חז"ל שהגלות והגאולה הוא ביד הקב"ה.

גם האיך כתבו סתם קריאה גלוי' לכל תפוצות ישראל שהכל יבואו לא"י בלי שום תנאי והפרש בין גברא לגברא הלא אך שומרי תורה ומצות מותרים לבוא לא"י,

לשון זה ברמב"ם פ"ח מוה' בית הבחירה ה"א וברמב"ן בהקדמתו לס' במדבר ובס' החינוך לרא"ה מצוה שפ"ח. אבל בעו"ה מביאים את העולים שמה לפלטיין של מלך אביון המה האפיקורסים העניים מכל תורה ומצות וכופרים הכל ומסלקין את השכינה הקדושה מרשותם.

והאחרון הכביד שהלא הכל יודעין שרובי רבבות נפשות טהורות נשרפו במוקד הציונות ע"י טענה זו שהכל צריכין לבוא לא"י ואילו היו נמנעין לבוא עם הציונים לא"י היו נשארים בשמירת התורה והמצות ובריאת ה', אלא שהעולים האומללים אינם מבינים ואינם יודעים לשיית עצות בנפשם ונמשכין אחר הקולות של א"י ועי"ז נופלים לבורות נשברות של רשת המינות שביד הציונים, וא"כ בהכרזה גלו"ז כזו נותנים יד לפושעים להראות אף להנמנעים לילך עם הציונים שזה פסק ברור ומפורש מאסיפת כל גדולי עולם לילך לא"י, ונתבלבלו המוחות ומתגבר כח הס"מ ר"ל. ואיך לא הזכירו עכ"פ ברמז שלא לילך אלא אם יש לו עכ"פ דירה בין היראים. וחלילה לילך עם הציונים שנופל ברשתם. ואם היו יראים לכתוב זאת מאימת הציונים חבריהם שלוקחים מהם כבוד וממון וכפופים תחת ידם, עכ"פ ה' להם לשתוק ולא לכתוב מזה מאומה. והלא רובא דרובא מהנוסעים אין להם אפשרות ליסע כ"א ע"י הציונים שהכל בידם ההוצאות והפרנסות והדירות, והאיך הפקירו את עצמם ליטול עליהם אחריות נפשות כ"כ ולא חשו למכשול גדול כזה.

(מאמר ישוב אר"י סי' קמ ע' שנד)

•

הרבנים אינם יכולים לעשות מאומה כי הכל היא ביד המנהלים כחומר ביד היוצר

ויודע אני שה' בתוך אותה הכנס' גם רבנים ת"ח ויראי ה' שכואב להם ענין זה, גם יש מהרבנים שהיו שם ואומרים ע"ז שהוא מינות, אבל הרבנים הנאספים אינם יכולים לעשות מאומה כי הכל הוא ביד המנהלים

וכבר כתבו העקידה והאלשיך עה"כ והארץ אזכור שאך זה ה' סיבת הגלות שלא ה' אפשרות לוותר על עלבון הארץ עבור העבירות שנעשו בארץ, וא"כ בהבאת בעלי עבירות לא"י מעכבין את הגאולה ה'. גם החרדים והשלה"ק שבאו להפליג במצות ישוב הארץ לא כתבו שמכל העולם יתיישבו בא"י שזהו נגד רצון הבורא ב"ה כנו"ל, אלא כתבו להפליג במעלת הזוכה לעבוד השי"ת בא"י ולהרבות התשוקה בלבות בני"א"י והי' אז רוב ישראל כשרים כמו"ש הפנ"י ושאר פוסקים. גם לא ה' אז אותו יצה"ר של טומאת הציונות להרבות קלי הדעת בא"י, ואעפ"כ היו נוהרים לכתוב תנאי זה שאין ליישב בא"י אלא יראי ה' באמת וקלי הדעת שאין בהם י"ש יהיו מושלכים מן הארץ שמשמאים את הארץ, וק"ו בזמננו זה שמיעוטא דמיעוטא המה השומרי תורה ומצות בכל תפוצות ישראל ורובא דרובא בעו"ה נבערין באיש הציונות האין אפשר לכתוב קריאה גלו"ז לכל תפוצות ישראל בלי שום תנאי שהכל יבואו לארץ ממש ככתבם וכלשונם של הציונים. וא"א לומר שסמכו דממילא משמע שאין חוונתם אלא ליראי ה', הלא גם בזמן החרדים והשלה"ק לא סמכו דממילא משמע כן ומכש"כ דבזמננו אין זה סמיכה ותנ' כלל, הלא רובא דרובא אינם בגדר מצות ישוב א"י כלל.

ומ"ש הטעם שהכל יבואו לא"י בשביל שהוא פלטיין של מלך זה מעשה לסתור, דאדרבא בשביל שהוא פלטיין של מלך אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ואפר בגדים הצואים מהעונות המכעיסים את המלך מלכו של עולם ב"ה. ובתשו' מהר"ם שבכלבו וכן החרדים והשל"ה הקדוש כתבו אותו הטעם שהוא בהיכל המלך שבשביל זה צריך להיות ירא וחרד מאוד כל הבא לארץ ישראל, לא בהיפך. וכדי בזיון וקצף אם פלטיין של מלך הפקר וא"צ בדיקה מי ומי הראוי לבוא בפלטיין של מלך. וכעין זה אמרו חכ"ל במ"ע דשמירה במקדש במתק לשונם אינו דומה לפלטיין של מלך שיש עליו שומרין לפלטיין שאין לו שומרים, והובא

אז בימיו בהאגודת רבנים שבמדינתו גאונים וצדיקים גדולים, ואעפ"כ המעשים הנעשים גם מאותה האגודה אינן בהתחשבות עם הרבנים הגדולים יראי ה', וכמה פעמים הוא בניגוד לדעתם והשפעתם, אף שהמה בחיים עודנה ואפשר לשואלם על ככה, ומכש"כ בגדולים וצדיקים שהמה כבר בעולם העליון ומי יעלה לנו השמימה לשאול את פיהם, המה הלכו למנוחות ואתנו עזבו לאנחות. והאיגוד עולמי זה תולין בהם בוקי סרוקי, אוי לנו שכך עלתה בימינו.

(מאמר שלש שבועות ס' קמוג ע' קמו)

י.ב.

על ידי שהצטרפו עמם גם כתות האומרים שכוונתם בכדי לתקן נתפסו הרבה כשרים מישראל וממש מספר גדול נפלו ע"י ברשת המינות

וכמו כן הי' בהעגל המר הזה של עשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה כמה שנים שהתחיל הרעיון הטמא הזה ע"י הציונים ונעשו פעולות נמרצות באופנים שונים לתכלית העברה על אותן השבועות, ובעו"ה רוב העם שבכל הכתות היו אמצעים לסייע לזה כי גם מהכשרים שבישראל אף מאותן שלחמו הרבה עם הציונים עבור מעשיהם בהריסת הדת ומינות וכפירה ר"ל אבל בעצם הרעיון הטמא שלהם של יציאה לחירות ועשיית מלוכה טרם ביאת המשיח שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה בזה נתפסו הרבה כשרים מישראל כי גדול כח היצר המסומא עינים בזה ולא שמו על לבם והי' סיוע לדבר הרע הזה מרוב העם מהם במעשה ומהם בדיבור באופנים שונים ומשונים אשר טח עיניהם מראות כי בנפשם הוא. ואין ברצוני להאריך בפרט זה לבאר על בורי' אבל המתבונן יכול לידע האמת, ובמעל עכן הי' הקצף על כל ישראל בשביל א' יען שלא מיהו בו כראוי, ומכש"כ בזה שהתפשטה הצרעת ברוב ישראל בעו"ה. וקוב"ה לא עביד דינא בלא דינא שהי' בעון הנורא הזה אותו העונש המבואר בקרא על

כחומר ביד היוצר. וכבר הבאתי במאמר שלש שבועות ס' קמ"ג מכתבו של הגאון רח"ע מווילנא זלה"ה שכתב וז"ל והעיקר כאשר למדתי מפי הנסיון במדינתנו המרובה באוכלוסי ישראל ורבנים גדולים ויראים, שכל הפעולות באגודת הרבנים נעשית ע"י איזה מזכיר ופקיד ואינם מתחשבים כלל עם ראשי המועצות וכמה פעמים עושים גם בניגוד לדעתם והשפעתם ועושים רק מה שלבם חפץ יעיי"ש מה שהתנגד עיי"ז לייסד מוסד עולמי. ועד"ז המה עניני האגודה, ואין רצוני לפרט על הנייר פרטי תהלוכות הענינים.

(שם)**י.א.**

הגאון מוה"ר הרח"ע מווילנא זלה"ה כותב שבהמשך הזמן יתנהל האגודה ע"י המנהלים והמזכירים והפקידים

ובקובץ מכתבים מהגאון החזון אי"ש זלה"ה בחלק שני נדפס לכסוף איזה מכתבים מהגאון הרח"ע מווילנא זלה"ה ושם במכתב ג' שכתב התנגדות גדולה לאותן שעלה בדעתם לייסד אגודת רבנים עולמית באומרים אשר בכח מאוחד יוכלו לעמוד בפרץ, והאריך לדחות זה מכמה טעמים, וכתב באמצע המכתב וז"ל: והעיקר כאשר למדתי מפי הנסיון במדינתנו המרובה באוכלוסי ישראל ורבנים גדולים ויראים, שכל הפעולות באגודת הרבנים נעשות על ידי איזה מזכיר ופקיד, ואינם מתחשבים כלל עם ראשי המועצות, וכמה פעמים עושים בניגוד לדעתם והשפעתם ועושים רק מה שלבם חפץ, ואין רצוני להאריך בפרטי הדברים, ואין נוכל לתת אמון ליצור מוסד עולמי אם בהמשך הזמן יתנהל בוודאי על ידי מזכירים ופקידים, ואין נוכל למסור בידם ענינים כללים של התורה והאומה. וזה לדעתי צעד מסוכן וסכנה גדולה ואין לנו לקבל אחייות והתוצאות ממוסד כזה, עכ"ל, הנה העיד הגאון ז"ל שאף באגודת הרבנים שבמדינתו לבדה, לא איגוד עולמי כלל, והי'

מחשבתו, אבל היא סוף מעשה במחשבה תחלה.

(הקדמה ע'ז)

יג.

האגודה משתתפת בכל מיני גביית המזון שלהם וע"י השתתפות הדתיים יכולים לעשות הכל באין מפריע - חיובא רמיא לזעוק זעקה גדולה ומרה בחוצות וברחובות על חילול השם ותורתו

והוא לזה הנה לא מסתפק שום אדם כי אותה המלכות מעברת על הדת והפצה לעקור האמונה וכל התורה כולה, וכמו שהעיד החכם מכל אדם במשלי ד' פסוק ט"ז כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא ישלילו, וכמו שנתברר מכמה דורות שזה כל תאוותם, אלא שמפחדים קצת מן העולם, ובודאי שמתושביהם לא היו מפחדים כלל, כי שם הכל תחת ממשלתם והמשטרה שלהם, אלא שאינם יכולים לעשות שם הכל מפחד של הו"ל ומגובית המזון שבחו"ל שבזה תלוי קיומם, גם בושים עדיין קצת מן האומות אם יראו ששומרי התורה מתנגדים להם, ולכן לוקחין ביניהם מפלגות הדתיים, שיהי' להם לכסות עינים. וחלק גדול מהנותנים לאותו המגובית לא הי' ברצונם שיהי' העברת הדת בכח ממזונם, אבל כיון שכל מפלגות הדתיות המה שותפים באותו המגובית, גם האגודה משתתפת בכל מיני גביית המזון שלהם, והכל נוגעין בדבר, ומכסין מן ההמון ואין מודיעין להם שבמזונם מעבירין על הדת, לכן עושין מה שעושין העברה על הדת בעזות וחציפות, ולא עוד אלא אפילו כשעושין איזה מחאות נגדם בזעקה וכאב לב נגד העברת הדת וחילול ה' ותורתו הקדושה, שבושים בה בפני העם ובפני האומות, וזה מועיל לפעמים. ואף שהם מפירין דת וכופרין בכל בפרהסיא, וכל האומות יודעים שבישראל אין תורה ואין אמונה, כי הכל רואין את מעשיהם ודרכם של אותה הממשלה, וכעת עוד הודיעו לכל הגוים שכל

העברה על השבועות הללו. ולפי מה שאכתוב אי"ה בפנים באורך יתבאר שיש בעצם הרעיון הזה של לקיחת ממשלה לישראל בעצמם לפני ביאת המשיח, מינות וכפירה בדרכי השי"ת. כי אך הוא ית"ש המשעבד והגואל, אפס בלתו ית"ש גואלנו לימות המשיח. וענין שיש בו מינות וכפירה ר"ל, זה ודאי פוגם אף במחשבה, כי מינות חמור מע"ז כמבואר בגמרא וברמב"ם כנודע, ומכש"כ כשנעשו מעשים רבים בישראל בזה, בעוה"ר.

אמנם זאת ועוד יותר, כי הכתות האלה שהמשיכו ברעיון הטמא הזה להקים להם מדינה לפני הזמן בלי תורה, המשיכו את בני ישראל למינות ואפיקורסות נוראה אשר לא היתה כמוה מיום הוסדה הארץ, כי אף אוה"ע עובדי ע"ז מאמינים בהשי"ת שהוא הסיבה הראשונה, אבל אלה הרשעים כופרים בעיקר, ובתחילה ממשכים הלבבות במה שתאזה הוא לעינים, להיות ככל הגוים עם וממשלה כמו האומות, ושוב נמשכו אחריהם גם בעיקר הרעיון דלית דין ולית דיין ח"ו אלא הכל תלוי בזרוע בשר וכלי זיין. ואין צריך להאריך בזה כי נודע בחוש המהפכה הנוראה שהסבו הכתות האלה, שנהפכו למינות ר"ל כמה מדינות ונפרץ כח המינות במלואו בהרבה בתי בני ישראל הכשרים עד אין שיעור, וממש מספר גדול של מליונים מישראל נפלו על ידם ברשת המינות ר"ל. ועל ידי שהצטרפו עמם גם כתות שאומרים שמטרתו וכוונתו התחברותם אליהם הוא בכדי לתקן ולהביא בתוך המינים גם דרך התורה, זה הי' הסרסרות להמשיך מבני ישראל הכשרים לספחם אל הרעיון הטמא הזה של הקמת המדינה בחשבם שיש שם גם מתקנים ופועלים בשביל התורה, ושוב אח"כ נופלים ברשת המינות לגמרי ע"י הגשר של הדתיים הנספחים אל הציונים. ומינות כזאת בוודאי פוגם במחשבה. וכל החושב לנטות אחר הכתות האלה נופל במחשבה לרעיון שיש בו מעיקרי ושרשי המינות ר"ל, אף שאינו מרגיש בתחילת

י.ד.

כל הדתיים והאגודה בתוכם עומדים
לימינם ומהפכין מקידוש השם לחילול
השם ומחילול השם לקידוש השם

ומלבד שיש לחשוב בזה על תועלת כמו שכתבתי, ברור שגם עצם הענין של הפירסום בזה הוא קידוש השם גדול. והנה דעת הרמב"ם בפירוש המשנה במס' ע"ז פ"ק דלכן אסור לעבוד בשבת במרחץ מפני חילול השם דגוים שיאמרו שיהודי מחלל שבת. ותמהו עליו כולם מגמרא מפורשת במ"ק דף י"ב מקבלי קבולת בתוך התחום אסור חוץ לתחום מותר בשבתות ויו"ט, אלא בחולו של מועד דשכיחי אינשי דאזלי ואתי להתם אסור, ולדברי הרמב"ם שהטעם הוא בשביל חילול השם דגוים מאי נפקא מינה בין תוך התחום או חוץ לתחום או בין שבת לחוש"מ, הלא הליכת הנכרים אינו תלוי כלל בתחומין. וניחא להו לפרש דברי הרמב"ם שסובר שמה שרואה הנכרי שאיזה יהודי מחלל שבת אין החילול השם גדול כ"כ כי גם בכל האומות נמצאים אנשים פרטים שאינם שומרים דת, אבל כשהוא בעיר וכל העם מחשים, גם המנהיגים וביד"צ אין קולם נשמע זה חילול השם גדול, כי על הכלל כולו יצא, ולכן כשהוא חוץ לתחום בשבת שאין ישראל הולך שם ולא נודע הדבר לא הוי כ"כ חילול השם כמו אם הוא בעיר או אף חוץ לתחום בחוה"מ ששכיחי ישראל רואין. וא"כ כש"כ כשמלכות ישראל שהם לפי דעת האומות באי כוחם של כל ישראל מתנהגים נגד התורה והאמונה, ואין קול ואין עונה לנגד זה, אלא כל ישראל ששים ושמחים בפני האומות ממלכות של כפירה בכל התורה כולה. ורואין כל האומות שזה דעת כל ישראל כולם לחפון רק בארץ ומלוכה אף בלי תורה ואמונה כלל, אין לך בזיון התורה והאמונה יותר מזה, אשר כמוהו לא נהייתה שבעוה"ר החיה"ש בזה נורא מאוד, וא"כ הוא חיוב עצום להודיע אף להאומות שעדיין יש תורה בישראל ויש שומרי תורה ומצות בישראל שזועקים נגד הפרת הדת, בכל לב ונפש.

הנכרים יוכלו להיות יהודים אף בלא תורה ואמונה כלל אלא בחתימה על אגרת שהוא יהודי, ולא נמצא כזאת בשום אומה ולשון שלא יתחשבו כלל וכלל עם דתם, וזה כל מגמתם להחזיק שיטה זו בעיני כל העולם, כי טובה הארץ וממשלתם אף כשהוא בלא תורה ואמונה כלל, וזה כבודם שיכירו וידעו אף כל האומות, שבישראל אין פגם מה שאין לה דת ואמונה, כי ככה היא תורת ישראל שהממשלה תוכל להשתלט עלי' ואף לעקרה ח"ו, ולכן כשיש צעקה ומחאה בחוץ נגד זה עד ששומעים גם האומות שעדיין יש בישראל שומרי תורה ומצות שנותנים נפשם על התוה"ק ומוכנים ללחום עבור כבוד ה' ותורתו הקדושה, זה להם לבושה. אף שידוע לכל בלי ספק שהאומות לא יכנסו בעובי הקורה עבור התוה"ק. ומאי איכפת להו אם ישראל שומרין תורה או לאו, ואין חשש כלל שיגיע איזה נזק מזה, אלא שכואב להם זה מחמת קצת בושה או אפשר גם מחשש היזק ממוון, כי חלק גדול מהנותנים למגבית הממוון מושפעים מדעת האומות ועושה עליהם רושם הפירסום הזה. ואין ספק שיש לחשוב אפשרות שיהי' אולי קצת תועלת במחאות כאלה, שימנעו עכ"פ לפעמים מלהרבות כ"כ בגזירות של הפרת הדת, שהחויב למסור נפשו ע"ז, וע"כ אחר הנסיונות המרובות של כמה וכמה שנים שנתברר שלא הועיל אצלם שום השתדלות ותחנונים למנועם מהפרת הדת. הכי יש לישב לגמרי בחיבוק ידים עד אשר יעשו הכל ח"ו כחפצם ורצונם בהפרת הדת בלי שום מפריע. ועכ"פ חיובא רמיא לזעוק זעקה גדולה ומרה בחוצות וברחובות על חילול השם ותורתו הקדושה באופן נוראה שלא היתה כזאת בישראל מעולם.

(מאמר שלש שבועות סי' קיג ע' קכו)

ברור שאף אלו היו כל החמשה האגודאים היושבים שמה בשלחן אחד עם הפרוצים והפרוצות צדיקים גמורים שאין להם נגיעה אלא בלתי לה' לבדו לא הי' בכחם לפעול ולהשפיע על מאה אפיקורסים שמתכוונים להעביר על הדת, ובה כל המפלגות שוות להיות יד אחת ללחום נגד כל מי שידבר עבור קיום התוה"ק, ואף המזרחי שכחם רב ועצום הרבה יותר מהאגודה ברוב מנין ורוב בנין ופעלו הרבה לטובת הציונות והמדינה יותר מכל המפלגות. כי הן המה שהמשיכו רוב העולם לציונות ע"י שהתלבשו בלבוש של שם תורה, ואעפ"כ לא הועילו להם כל הזכותים לפעול אצלם אף דבר קטן, הגם שאינם מבקשים דרך התורה מה שקשה לעוברי עבירה, כי מסייעים להם הרבה בעקירת הדת, אלא אף ענין קל של האגרת מי יהודי אין בכחם לפעול. ואין להסתפק כלל שמה שנמועם של הממשלה לפעמים באיזה ענינים של הפרת הדת, הוא רק מפחד של חוץ לארץ שלא ישמע קולם של מגידי אמת עליהם בחוץ, ובטח לא מפחד החמשה האגודאים שנותנים להם אותו הכבוד לישב במלכותם וכל קיומם וחיותם הוא מהם ובידם המה, ויודעים היטב שאין להם לירא מהם מאומה, ובקשות ותחנונים בודאי אינם מועילים, כי עניני הדת בנפשם הוא, כמו שהבאתי מאמר הכתוב ונגולה שנתם אם לא יכשילו. ובפרט שזה כל מגמתם לישב בטח בלא תורה ואמונה.

וכל מי שיש לו מוח בקדקדו יוכל להבין ברור כי אלו לא היו משתתפים האגודה ביניהם ומתחממים מהם, היו יכולים ללחום יותר בחו"ל עבור התוה"ק והיו באים לעזרת ה' בגבורים כדת של תורה, והי' בזה כח גדול של עוד כמה רבנים וראשי ישיבות, והי' בזה השפעה יותר גם על ההמון, ובודאי הי' בזה פעולה גדולה למנוע אותם מהרבה גזירות ועניני העברת הדת, ויוכל להיות שאז הי' מועיל אצלם גם בקשות ותחנונים, שהיו פונים יותר לדברי יראי ה' מחמת שלא הי' להם חיוזק כ"כ מכל מיני דתיים. לא כן עכשיו, שגם האגודה ביניהם ובידם, ויש להם

וכל אשר עינים לו שלא נתפס באותה התאווה הרעה של הקמת מדינה לפני הזמן בכח המינות שיש בזה, גם אינו מיוחד מהממון וכבוד המגיע מאותה האמונה שבמלכות של כפירה ר"ל, רואה האמת ברור את הקידוש השם העצום שיש במחאות הנ"ל. והעיקר שגם זה ברור שיש לחשוב בזה על תועלת כמו שכתבת. אבל דא עקא שכל הדתיים המשתתפים עם מלכות המינות, והאגודה בתוכם, מחפין עליהם ועומדים על ימינם להצילם מכל נזק והפסד ובושה, ועוד מתנפלים על היראים שלוחמים במסירות נפש עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה, בזה ודאי נותנים להם כח וחיוזק גדול שיעזרו פניהם יותר להעביר על הדת באין מפריע ואין פחד לנגד עיניהם ביודעים שיש להם דתיים המהפכין דברי אלקים חיים, מקידי"ש לחיה"ש ומחיה"ש לקיה"ש, כהנה וכהנה טענות שוא והבל שאין לטפל בהם ולהביאם על הכתב, שאין בהם אלא להחניף לרשעים שמשותפים עמם ומקבלים מהם כל מיני שוחד. עד שעיקר חיותם וקיומם מהם שזה מסמא עינים עד אין גבול וערך. ומבואר במס' גיטין דף ס"א במשנה מחזיקין ידי נכרים בשביעית, אבל לא ידי ישראל. ובגמרא שם דף ס"ב מחזיקין והא"ר דימי וכו' אין עודרין עם העכו"ם וכו' לא צריכא למימרא להו אחוקי בעלמא, והרי שבהחזקת מילין בעלמא הוי מחזיק ידי עוברי עבירה, ומכש"כ כשנותנים חיוזק למינים באגודתם בדיבור ובמעשה.

(מאמר שלש שבועות ס'י קיד ע' קכו)

10.

האגודה נותנים להם כח ואלו לא היו משתתפים האגודה ביניהם היו יכולים ללחום יותר בחו"ל ובודאי הי' בזה פעולה גדולה למנוע אותם מהרבה גזירות

ומה שאומרים שעושין כ"ז לשם שמים לפעול אצלם תיקונים בדת ולעשות פשרות כדרך עבירה לשמה, אין זה אלא דברי תימה מכמה טעמים ברורים, ראשית הוא דבר

בשיתוף, אבל בישראל הוא עון חמור מאד ואין שום חילוק בין ע"ז ממש. ואין שום ספק כי אף בשביל עון זה בלבד יש לאותה ממשלה דין ממשלת ע"ז שהוא ביהרג ואל יעבור, שהרי אף על אביזרא דע"ז ואביזרא דג"ע הדין כן כמבואר בשו"ע יו"ד סי' קנ"ו ובש"ך שם ס"ק י' שהוא מדברי הש"ס תעמוד לפניו ערומה ימות, תספר עמו מאחורי הגדר ימות, שבדאי שדברים אלו אינם ג"ע ממש אלא על אביזרא דידהו הדין כן, יעיי"ש, ומכש"כ בזה שיש לו דין ע"ז ממש כאשר נתבאר. אלא אף מי שיתעקש לומר שאינו אלא אביזרא דע"ז גם כן הדין כן.

ואם כן כל המשתתפים בממשלה זו המה שותפים לע"ז ועוברים בזה על איסורא דיהרג ואל יעבור, ואף אלו היה בא אלי' ומשיח וכבר הגיע זמן הגאולה והיו עושים בממשלתם כל חוקי התורה ומצותי' מלבד אותו העון שלא לבער את הע"ז שתחת ממשלתם, ה' אסור להשתתף במלכותם כאיסורא דיהרג ואל יעבור, אך אין מציאות לדבר שיהי' כן בממשלת התורה. וגם מזה בעצמו שלא נוכל לבער הע"ז שבארץ ישראל, הוא ברור שלא הגיע עדיין זמן הגאולה. ואנו אומרים בכל יום ויום כמה פעמים אחר כל התפלות על כן נקוה לך וכו' וחושבים שם התקוה הראשונה להעביר גילולים מן הארץ, ואח"כ מסיימים והי' ה' למלך וכו', והגאולה תלוי' בהתגלות מלכותו ית"ש כמבואר בקרא ועלו מושיעים וגו' ואח"כ והיתה לה' המלוכה. ובמדרש רבה פרשת דברים פ' א' אות י"ט אמר על עשו הצפינו מפניו וכו', אמר הקב"ה המתינו עד עכשיו מלך המשיח לבוא וכו' אמר הקב"ה ולא לכם בלבד אני מצוה אלא אף אתם צוו לבניכם. עוד שם אמרו ישראל לפני הקב"ה עד מתי אנו משועבדים. אמר להם עד שיבוא אותו היום וכו' אמר הקב"ה אותה שעה אני מופיע מלכותי ואמלוך עליכם שנאמר ועלו מושיעים וגו'. וכן הוא בכ"מ בדברי חז"ל אין מספר. ועכ"פ מבואר שזמן הגאולה הוא בזמן התגלות מלכותו ית"ש,

מזה חיוזק רב, הפסידו הכל, ומה שנמנעים באיזה ענינים לעשות נגד הדת הוא ברור שאין זה אלא מפחד העולם שבחול' ומאותן שלא נכנסו בשום מפלגה ולא נתעוורו עיניהם ויכולים להגיד האמת, אולם אנשי האגודה מענה בפיהם שכוחם ועוצם ידם פעלו זה והכל הוא משלהם, אבל משכיל על דבר לא יסתפק בזה ויודע שנהפוך הוא. ואוכל לברר על כל פרטי מעשיהם ודבריהם שיישבתם ביניהם אינו אלא קלקלה, אלא שאין רצוני להארץ בקונטרס הזה בפרטי המעשיות, אבל האמת עד לעצמו.

(מאמר שלש שבועות סי' קמ"ז ע' קכה)

טז.

הכובשים ארץ ישראל עם הע"ז
 שבתוכה יש להם בזה דין עובדי ע"ז -
 שר הדתות התפאר בפני כותבי העתים
 שהוא עושה באמונה לתקן את כל
 הדתות, וזה הוי ע"ז בשיתוף

והיוצא לנו מזה שהכובשים ארץ ישראל עם הע"ז שבתוכה ומחזיקים ממשלתם על כל בתי הע"ז ואינם מאבדים אותם, יש להם בזה דין עובדי ע"ז, ובעת שהיתה ההשגחה גלו' ולא הי' עדיין הסתרת פנים היו המים שוטפים את כל שונאי ישראל אף עבור מחשבה כזאת. וא"כ אלה הרשעים שלא די שאינם מאבדים את הע"ז שתחת ממשלתם אלא אדרבה מתקנים אותם ונותנים להם כל עניני כבוד ובונים בתי ע"ז חדשים, וגם הועמד מטעם הממשלה משרד הדתות שנקרא בלשון רבים לכלול כל הדתות, שמשמרתם לתקן כל הדתות. וזה איזה שנים נתפרסם במכתבי העתים ששר הדתות שהי' אז התפאר בפני כותבי העתים שהוא עושה באמונה לתקן את כל הדתות אף דת ישראל בתוכם, ואלו הי' האמת כדבריו שעושים תיקונים גם בדת ישראל כמו בע"ז, הוי ע"ז בשיתוף, אבל אין האמת כדבריו, כי בדת ישראל עושים קלקולים גדולים ונוראים וממעטים אותה בעוה"ר, ואת הע"ז המה מרבים בישראל, והאומות לא נצטוו על ע"ז

ההכרזה בין נציגי שאר המפלגות של המינים והאפיקורסים שחתמו על דברי מינות לשמו ולזכרו של הטמא הידוע ר"ל. המתבונן יראה מזה עד היכן הדברים מגיעים, השוחד העצום של הרצון להשתתף במלכות המינים לסמות העינים בכל אופן ואופן.

(שם צט)

יט.

אנשי האגודה התפארו שהשיגו פשר לכתוב "מתוך בטחון בצור ישראל" ובה גרוע יותר שגילו בפירוש שמחשבתם למינות רח"ל

והנה לא רצו להזכיר כלל באותה ההכרזה את שמו של הקב"ה אף כהדין גרמיזא הבאה באחרונה, עכ"פ כמו שעושיין כל האומות, זולת הקאמוניסטין, ואנשי האגודה התפארו שהשיגו פשר לכתוב מתוך בטחון בצור ישראל, אבל ככה הם כל הפשרות והישגים שלהם, כי זה ודאי גרוע הרבה יותר מאלו לא היו כותבים מאומה, כי בזה שלא רצו לכתוב אלא אותו השם צור ישראל, בזה גילו בפירוש שמחשבתם רק למינות ר"ל, כי השם צור אינו שמו של הקב"ה. וז"ל הרמב"ם בס' המורה ח"א פט"ז צור שם משתתף הוא שם ההר והכית בצור והוא שם אבן קשה חרבות צורים והוא שם המקור אשר יחצבו ממנו אבני המקורים, הביטו אל צור חוצבתם וגו' ואחר כלן הושאל מזה הענין האחרון זה השם לשורש כל דבר והתחלתו וכו', ולפי"ז הענין האחרון נקרא השם יתעלה, צור כי הוא ההתחלה והסבה הפועלת לכל אשר זולתו, ונאמר הצור תמים פעלו וכו' השען ועמוד על התבוננות היותו יתעלה ההתחלה שהוא המבוא אשר תגיע ממנו אליו, עכ"ל. וכן הוא בזה"ק פ' תזריע דף מ"ד ע"א, וז"ל ואין צור כאלקינו אית צור דאקרי צור, הביטו אל צור חוצבתם, והכית בצור, הנני עומד לפניך על הצור בחורב, וכלהו אקרון צור, ואין צור בכלהו כאלקינו דלי שולטנו ומלכותא על כולא, עכ"ל. ומבואר בכל זה שהשם צור אינו בכלל שם העצם של שמו ית"ש, אלא אך בשביל זה

ומקדימין לבקשה זו להעביר גילולים מן הארץ, שזה הוא תנאי מוקדם.

(מאמר שלש שבועות ס"י צה ע' קיא)

יז.

האגודה אינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז בשיתוף

וזה איזה שנים שנתפרסם מכתב גלוי מהאגודה שמתרעמים על הממשלה על שאינם נותנים להם מקום במשרד הדתות. ותמהתי שאינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז עכ"פ בשיתוף אף לפי דבריהם, אלא דלשיטתייהו אזלי דכיון שהשתתפו באותה הממשלה שהוא המקור לאותו דבר א"כ כבר השתתפו לע"ז, ותו אין נפקא מינה, להשתתף גם בכל דבר היוצא מן הטמא ר"ל.

(שם)

יח.

בהכרזת התייסדות המדינה הוכרז בפירוש שלא לאבד את המקומות ע"ז ועליה חתם גם ראש האגודה

שוב הראוני שבהכרזה שפרסמו על התייסדות המדינה בתחלה שם כתבו בפ"י שהממשלה תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות. אם כן הוכרז בפירוש בהתייסדותה על תנאי שלא לאבד את כל המקומות שעבדו שם הגוים, אלא אדרבה לשומרם, גם קראו אותם "מקומות קדושים" ולא חילקו כלל בין כל הדתות, א"כ הכרזה זו בלבד היו ע"ז גמורה בשיתוף עכ"פ כאשר נתבאר. ועל הכרזה זו חתם גם ראש האגודה, ואותה ההכרזה מתחלת בחזון הטמא הידוע שהזכירו שם שמו (אין אני רוצה להעלות שמו על הכתב) שהמציא בשנת תרנ"ו את הרעיון הטמא הזה להקמת המדינה. גם שאר דברי מינות וכפירה כתובים שמה, שנלאתי להביאם. וראש האגודה חתם על אותה

ממשלתם ורשותם לא יפחדו מאומה כי מלבד שבעו"ה עכשיו בעיקבא דמשיחא כת החפשים מרובה במנין ובכח ובממון בכל אופן ואופן בתכלית נגד כל יראי ה' שבעולם, גם יש להם תחבולות שונות ואופנים שונים בנסיגות קשות ומרים לתפוס ברשתם את כל מי שהוא תחת ממשלתם ורשותם, ואז יגלו כל פרצופיהם הטמא ר"ל כי נורא הוא.

(מאמר ישוב אר"י סי' קמב ע' שנו)

כא.

**המודיע הוא מלא ששון ושמחה
ביום אידם של אותו יום ההכרזה**

ומאחורי הפרגוד שמעתי שמלחשים באזני איזה יראים שבתוך האגודה, שלא חתם ע"ז ראש האגודה אלא חתמו אותו שלא מדעתו, והבל יפצה פיהם של אותן המלחשים, כיון שאותה ההכרזה נשלחה על כל פני תבל מסוף העולם ועד סופו וכל העם רואים חתימת האגודה על הע"ז והמינות והכפירה בעיקר ר"ל, ואף פעם אחת לא הודיע בעתון המודיע שלו שהי' זה בלא הסכמתו, אלא אדרבה המודיע הוא מלא ששון ושמחה ביום אידם של אותו יום ההכרזה שקורין אותו יום העצמאות. ומה בצע בהלחש שמלחשים באזני איזה יראים שאינם סובלים זה כדי להמשיך גם לבכם לתוך האגודה, אם לעיני כל ישראל מונחת החתימה של האגודה על הע"ז וכפירה בעיקר בלי שום מחאה בעולם. גם אם האמת כדבריהם, האיך לא יראו לשלוח על כל פני תבל חתימה שלא ברשות. שמא יתגלה קלונם בידיעה בעולם שעשו חתימה מזוייפת שלא ברשות. אבל ודאי הי' להם ידיעה בתחלה שאין להם לפחד מזה וחתימת האגודה על אותה ההכרזה המנאצת את השי"ת באופן נורא תשאר על מעמדה בכל תפוצות ישראל וזכרה לא יסוף מזרעם ועבדי רבנן שלמא בהדיהו, ולחש המלחשים בחשאי ליראי ה' המעטים אינם אלא דברי הבל ורוח.

(מאמר שלש שבועות סי' ק ע' קיב)

נקרא צור ישראל בשביל שהוא יתעלה הוא המקור וההתחלה לכל, ולכן לדעתם הטמאה הכופרים בזה לגמרי ואומרים שהמקור וההתחלה הוא הצבא והטמא הידוע אשר יסד מקור המינות ר"ל בשנת תרנ"ו כאשר כתבו להדיא בתחלת אותה ההכרזה. ע"כ לדעתם הארורה המה המקור והשורש לכל ישראל, ועליהם סובב השם צור ישראלי ומדלא רצו להזכיר שם אחר אלא אותו השם הסובב לדעתם על מקורות הטומאה ר"ל הוי אותן הדיבורים מינות וכפירה גרוע בתכלית. וליכא מידי דלא רמזיא באורייתא, שאמר הכתוב וינבל צור ישועתו. וע"ז חתם ראש האגודה. וענן שכל ההכרזה היא מלאה מינות וע"ז ממש, עבירה גוררת עבירה ונכנסה האגודה בכל שרשי המינות ע"י חתימת הראש הבא מכוחם, ואין מוחה, ד' ירחם.

(שם ק ע' קיא)

כב.

**הבל יפצה פיהם של הצבועים האומרים
שאם כל ישראל שומרי תומ"צ יהיו בא"י
יכלו יותר ללחום עם הציונים**

והצבועים אומרים שאם כל ישראל שומרי תורה ומצוות יהיו בא"י יוכלו יותר ללחום נגד הציונים והבל יפצה פיהם ומאויבי תחכמי שאנחנו רואים שהציונים זה צעקתם כל היום שיבואו הכל לא"י ועושים כל מיני תחבולות וכפיות בכל מקום שידם מגעת להמשיך הכל לא"י וחשוב בעיניהם כעל כל הון מי שצועק בלבוש של תורה וי"ש שכל היראים יבואו לא"י לש"ש ללחום עם הציונים, והיטב חרה להם על אותן שאינם אומרים כן. והיעלה על הדעת שהלוחמים נגד השי"ת ותוה"ק יתאוו כ"כ ויעשו פעולות נמרצות להביא להם עוד לוחמים אחרים כנגדם שיתוספו גם המה על שונאיהם כמ"ש דהע"ה הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, ומי שמעו כזאת שלוחמים יתנו חיזוק ותוספת כח להרבות הלוחמים כנגדם, ומי פתי יאמין לדברים כאלה. אבל הדבר ברור שבוזה לבם בריא להם כאלם שאם יבואו כל יראי ה' תחת

המרידה במלכות שמים, היש לך ניאון גדול להשי"ת מזה, ומכאיב לב כל מאמין להשי"ת ובתורתו הקדושה עד קצה, קצר היריעה מהכיל לחשוב מה שרואין בכל צעד וצעד שלגמרי נגררין אבתרי'. השי"ת ירחם עלינו ועכ"י בב"א.

(מאמר שלש שבועות סי' קמד ע' קמה)

כב.

האגודה נמשכת אחרי הציונים

ומשתמשים גם המה בלשונות כמוהם - ובאותו יום המר והנמהר שנעשה מרידה במלכות שמים גם המה ששים ושמוחים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום המרידה במלכות שמים

וכבר נתבאר שליכנס בין המינים שיש חשש אמשוכי אבתריהו אף שיכול לילך מהם ולהנצל בכל רגע, מכל מקום כניסתו בנייהם בתחלה הוא אסור אף במקום סכנה. והוא ביהרג ואל יעבור, כי שאני מינות דמשכא, ומכש"כ למסור בידם נפשות מישראל באופן זה אשר שוב אין להם דרך להנצל מהם כי אם במס"נ גדול עד אין לשער. תמה אני האיד מלאם לבם לאחוריות גדול כזה, אלא כיון שהורגלו באיסור הנורא לישב בין המינים ולהיות נמשך אחריהם, עבירה גוררת עבירה להמשיך את ישראל ליד האפיקורסים. וקול דמי אחינו זועקים זעקת מרה. ועוד כתבו בעזות וחוצפה נוראה על הרבנים יראי ה' שאומרים האמת שלא לילך בדרך אתם וכתבו עליהם שמדברים שמצה על אה"ק וכמה חירופין וגידופין שאין להעלות על הכתב, ולבשו הכל בלבוש של חיבת הארץ. וזה דרך הציונים מאז ומקדם שכל מעשה תעתועים שלהם באה"ק אומרים שהוא בשביל חיבת הארץ, ומי שאינו מסכים להפרת הדת שלהם באה"ק צועקים עליו שהוא שונא ציון ושונא הארץ. ועכשיו שנמשכה האגודה אחריהם משתמשים גם המה בלשונות האלו כמותם. ועז' מוקונ הנביא כל מכבדי' הזילוח, כי הם אומרים שמכבדים אותה, אבל הן המה המולזלים אותה ברוחניות ובגשמיות וגורמים כל הצרות והחלאות ר"ל. ובאותו היום המר והנמהר שנעשה מרידה במלכות שמים כ"כ להעמיד ממשלה לישראל באה"ק בלי תורה ואמונה כלל שממש תצא מינות וכפירה לישראל וקראו אותו יום העצמאות, המה ששים ושמוחים בעתוניהם בפרהסיא לעין כל לעשות יו"ט גדול ביום

כג.

יש הסוברים כיון שבהתייסדות האגודה היו גדולים וצדיקים אין שום רשות להרהר אחריהם והאמת שחשבו שהמה הלוחמים עם הציונות וגם אז לא הסכימו להם הרבה גדולים וצדיקים

ויש שהולכים בסמיות עינים יען שזה מעשי האגודה שהי' בהתייסדותה גם גדולים וצדיקים מדור שלפנינו לכן אין להרהר אחריהם, ודעת לנבון נקל אשר הבל יפצה פיהם, ואני זוכר את כל האגודה ומעשיה והשתלשלות הענינים מתחלת התייסדותה באסיפה הראשונה עד עתה, ודברתי עם רוב גדולי ישראל שבמשך הדורות האלה בדבר האגודה, ואספר בקיצור. הנה רוב גדולי ישראל היו מתנגדים לאגודה מתחלה ועד סוף, אלא שהרבה גדולים צווחו עלי' בקולי קולות, והרבה גדולים לא נכנסו כ"כ בעובי הקורה, שלא הי' דרכם כן, אבל קול דממה דקה ישמע מהם לידועם ומכירים שלא להתחבר כלל להאגודה. אמנם היו גם גדולים וצדיקים שהיתה כוונתם לשמים שהחזיקו את האגודה בחושבם שהמה הלוחמים עם הציונות והמזרחיות, יען שנפשם הי' מרה להם ממעשה הציונים והמזרחים ופחדו ורעדו מהקלקלה המרובה היוצאה מהם, לכן הי' להם כמים קרים על נפש עייפה את כל מי שראו אז ללוחמים עם הציונים והמזרחים, ורוב צערם על הציונות והמזרחים השיא את דעתם להתחבר עם האגודה שהיו אז לוחמים עמם. אבל בעתים הללו אמרתי כי מבינים מהם הפי' בדברי המשנה כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ושאניה לש"ש אין סופה להתקיים, ונתקשו

והנימוקים של הפלוגתות והדעות שהיו אז בין חכמי הדור אודות האגודה אין נפקא מינה עכשיו לדבר מזה, כי מאי דהוה הוה, ועכשיו אישתי הרבה לגריעותא. וכל הגדולים שבדור שלפנינו שהיתה כוונתם לשמים להחזיק את האגודה לא עלה על דעתם אז מעשה תעתועים כאלה. והעד הנאמן ע"ז הוא הרב הגה"צ המפורסם האדמו"ר מגור זלה"ה שהיה ראש המחזקים את האגודה בימיו ונדפס ממנו מכתב גלוי באוסף מכתבים מכתב ל' שהתרעם מאוד על מי שמתחבר למפלגה שיש בה חפשים או מקבל מתנה מהם שזה מזיק, והזהיר על ככה. א"כ ע"כ שלא עלה על דעתו ז"ל שהאגודה שהוא בתוכם יעשו ככה את אלה. ושוב אח"כ התחברו האגודה להציונים בממשלתם ולהמזרחי בדתם ונעשו קשור אחד להיות חזית דתית. וכולם מקבלים לא רק איזה מתנה בלבד, אלא כל עיקר קיומם וחיותם של האגודה ופעולותיה והחינוך שלהם הוא מכח מתנת ידם של אלה הבאים לעקור כל התורה כולה ח"ו, והמה נמכרים להם עבור קיומם כמובן.

(שם)**כה.****הדתיים הנגזרים אחרי הציונים
מגלים פנים בתורה שלא כהלכה**

וידע אני כי יורו המורים חצים ובליסטראות עד אין שיעור על כל הדברים שכתבתי, כי כן דרך הציונים מעולם, וביותר הדתיים הנגזרים אחריהם, לשפוך בוז וקלון חרופים וגדופים ואיומים נוראים ושקרים וכזבים על כל מי שאינו נמשך אחר דעותיהם ואינו הולך בעקבותיהם, ומגלים פנים בתורה שלא כהלכה ברוב הבלים עד אין שיעור וערך, כי אין קץ לדברי רוח, אבל אברך את ה' אשר יעצני שלא להתחשב כלל עם כל דבריהם כאפס וכאין המוחלט. ואקוה להשי"ת העוזר וסומך להאיר עיני המחכים לו לראות האמת, ויזכנו השי"ת שיתקדש

בלשון המשנה מה הוא השבח על מחלוקת שסופה להתקיים. הלא יותר טוב אם נעשה שלום ואין המחלוקת מתקיימת. ואמרת שאפשר רמזו לנו כי הנה מחלוקת לש"ש היא אם המחלוקת היא עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה ללחום עם מהרסי הדת, ומי שדעתו באמת לש"ש עבור דתוה"ק זה לא יוכל לעשות שלום עם הרשעים לעולם, כי אין שלום אמר ה' לרשעים. ונמצא שהמחלוקת מתקיימת לעולם. אבל אותן שאין דעתן לש"ש אלא בשביל איזה פני אחרת תולין בחיזוק הדת והיא שנאה שתלוי בדבר הסוף הוא שהרשעים משחדין אותם ובטלה דבר ואין המחלוקת מתקיימת שאין מוחין עוד עבור כבוד השי"ת ותורתו הקדושה.

(מאמר שלש שבועות סי' קמב ע' קמה)**כד.**

מאז שנתיסד האגודה אישתי הרבה לגריעותא - הרב הגה"צ המפורסם האדמו"ר מגור זלה"ה שהי' ראש המחזקים את האגודה בימיו ונדפס ממנו מכתב גלוי באוסף מכתבים מכתב ל' שהתרעם מאד על מי שמתחבר למפלגה שיש בה חפשים

וככה הוא בענין האגודה שהיו לוחמים עם הציונים, אבל בעת שרצו הציונים לקבלם וליתן להם חלק בממשלתם, כי מעת שקבלו הממשלה רצו לספח את כל הדתיים בתוכם כדי שיהי' להם חיזוק מזה כמובן, נכנסו לתוכם בשמחה ובששון והמה למדינה הצינית לחיזוק רב, ואיגלאי מילתא שהמחלוקת שהי' להם עמהם אין סופה להתקיים. וכן בהמזרחי, שמעולם צווחו עליהם שהמה מהרסי הדת, אבל כשרוצים לקבל אותם בחבורתם, ששים ושמהים לקראתם ונותנים להם שם חזית הדתי להגיד שהם לוחמים עבור הדת, תחת אשר מעולם היו קוראים אותם מהרסי הדת. כהנה וכהנה מעשים מרובים שאין להאריך בהם כעת. ובדור שלפנינו לא נתגלו כ"כ דרכי האגודה כמו שהיא עתה. ולכאז בכרטיזיות הטעמים

בענין ההקפות. ולא נשאר לנו בזה בכתב אלא מעט מזעיר מה שמצינו שאמרו חידושי תורה בשולחנם הטהור לפני חברים מקשיבים, וידוע שדיבורים כאלו באים לפי שורש נשמתם של התלמידים השומעים אז מה שהם צריכים, וצריך להתבונן בכל דבריהם על מה ואל מי הדברים מגיעים.

(מאמר שלש שבועות ס"י קפ ע' קעב)

כח.

כל מי שרוצה ליטול את השם להנאתו ולטובתו אומר זה דרך הבעש"ט כחפצו ורצונו עם ספורי מעשיות שרובם ככולם שקרים וכזבים

וכבר הבאתי שדורינו הדור של עיקבא דמשיחא הוא הדור של שכחת התורה שאמרו חז"ל. ודרך הבעש"ט הק' נשתכח לגמרי מהדור וכל מי שרוצה ליטול את השם להנאתו ולטובתו אומר זה דרך הבעש"ט כחפצו ורצונו. וחסרי תבונה מתחשבים עם ספורי מעשיות שרובם ככולם שקרים וכזבים ומשתנים מפה אל פה בשינויים מן הקצה אל הקצה, ואם אלו השקרים נכתבו אח"כ בספר סוברים שהיא ס"ת. וכבר כתב הרמב"ם ז"ל באגרת תימן על איזה ענין שחלק עליו וז"ל: שראוי לך לדעת שהדברים האלה וכיוצא בהם שוא וכזב ולא יהי לך לראי לפי שתמצאם כתובים בספרים. שהמכזב כמו שהוא מכזב בלשונו, מכזב בקולמוסו, ואין זה נמנע עליו, עכ"ל. והאמת הוא שבדורינו אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים כמבואר בגמרא, וכשיבוא אלי' ומשיח יחזירו את כל ישראל בתשובה ויאירו עינינו בעמקי התוה"ק, גם יתגלה לנו תורת הבעש"ט הק' ותחזור הנבואה לישראל ומלאה הארץ דעה את ה'. השי"ת ירחם ויזכינו לראותם במהרה.

(שם קפה ע' קעה)

שם שמים על ידינו נזכה לגאולה שלימה ומלאה הארץ דעה את ה' בב"א.

(הקדמה ע' טז)

נו.

הדתיים הנגררים אחר הציונים ומשתתפים עמהם מביאים ראיות מהתורה"ק לשיטת הציונות כמו שעשו הצדוקים וכת הש"ץ בזמניהם

ובדורותינו אלה ככה עושים הדתיים הנגררים אחר הציונים ומשתתפים עמהם, שמביאים ראיות מהתורה"ק לשיטת הציונות בלבושים שונים ומטעים בזה אף לבבות תמימי דרך, כמו שעשו הצדוקים והנוצרים וכת הש"ץ וכל מפירי התוה"ק בזמניהם. ועוד יותר מזה עכשיו שהתלבשו באיצטלא ירושלמית בשם חיבת הארץ והצלת ישראל, והשקרים והזיופים מרובין הם עד אין שיעור להטעות עיני הבריות.

(שם ע' יז)

נד.

הכת הש"ץ היו מתעטפים בזוה"ק והאפיקורסים שבזמנינו מתעטפים בדרך הבעש"ט כי לא נודע להעולם מה הוא דרך הבעש"ט

והכת ש"ץ היו מתעטפים בזוה"ק ובכתבי האר"י ותלו בהם מעשיהם, כי יש בתוכם דברים נסתרים שלא כל מוחא סביל דא. ע"כ היה להם מקום יותר לזייף בדבריהם את שקריהם. ועכשיו האפיקורסים שבזמנינו מתעטפים בדרך הבעש"ט כי לא נודע להעולם מה הוא דרך הבעש"ט, כי מעת שהתיר רבינו הקדוש לכתוב תורה שבע"פ היו כל הדרכים בכתב, אף האר"י וצוק"ל שלא כתב מאומה מכל מקום כתב תלמידו הק' הרח"ו זלה"ה את הכל, אבל הבעש"ט ותלמידיו הק' לא כ' מאומה מודרכם בקודש, וכפי הנראה הי' כן מן השמים שישאר דרך זה בתושבע"פ. ועי' מ"ש בסידור התניא

זה לעומת זה

חובת השעה ביום הניאוף הנורא בה'

מתוך דברי זעקה ומחאה בחוצות ירושלים שהשמיע
כבוד קדושת מרן רבינו עט"ר שליט"א
במקהלות אלפים ביום המר והנמהר ה' אייר תשנ"ח לפ"ק

...ולדאבונינו אנו רואים עין בעין מדי יום ביומו, האיך נתקיים בהם מאמר הכתוב (במדבר י"ד מ"א) ויאמר משה למה זה אתם עוברים את פי ה' והוא לא תצלת. וכמו שפירש האבן עזרא, כי העברת פי ה' אין בה הצלחה. וכמו"כ לענינינו מאחר שעצם קיום המדינה יש בו משום העברת פי ה', בלתי אפשרי שתהא שורה בה הצלחה, וכמו שאנו רואים כי אין רגע בלא פגע ה"י במדינה זו, ולא זו בלבד שאין בה הצלה כלל לישראל, אלא אדרבא היא המקום המסוכן ביותר לישראל לגור בו, ובמשך חמישים שנים האחרונות דם ישראל נשפך בה כמים במלחמותיהם הגדולות והקטנות, ואלפים ורבבות מישראל כבר נהרגו עבור קיומה של מדינה זו, ומחסדי הבורא ב"ה הוא שעדיין יש לישראל קיום בארצינו הקדושה בזכות המוחים נגד מעשי הרשעים, ועל הדרך שאמרו חז"ל (פסיחקתא ט') כבש בין שבעים זאבים מה יכול לעשות, ישראל בין שבעים אומות חזקים מה הם יכולים לעשות, אילולי אתה עומד להם בכל שעה ושעה וכו'.

ואף שכבר חלפו עברו חמישים שנה, ועדיין במרדם המה עומדים נגד השי"ת ותורתו הקדושה, בכל זאת מחמת זה לא נסוג אחור מאמונתינו הטהורה להשתתף ולהתחבר עמהם, וכמו שאמר הכתוב (דברים י"ג ד') לא תשמע אל דברי הנביא ההוא וגו' כי מנסה ה' אלהיכם אתכם וגו'. ומבואר כי לפעמים הקב"ה נותן כח לנביא שקר לעשות אות ומופת כדי לנסות את ישראל, וכן לענינינו אף שנבנו עושי רשעה זה חמישים שנה, ולפי מראית העין בחנו אלקים וימלטו, בכל זאת חובה מוטלת עלינו לידע ולהאמין כי כל זה הוא מחמת שמנסים אותנו משמים, לידע אם אמונתנו בבורא עולם איתנה וחזקה, שלא להתפעל כלל ממועשיהם של הרשעים.

וכתב בספה"ק בני יששכר (סיון מאמר ה' אות י"ט) וזלה"ק, ובאמונה הלזו מחוייבים אנחנו להאמין גם בנידון אריכות הגלות החל הזה, הגם שכפי הנראה מדברי הנבואה נגזרה הגלות רק עד סוף אלף החמישי וכו', וכבר עברו עידן ועדינים ואנחנו לא נושענו, וגם כמה וכמה קיצים מבוארים בזוהר הקדוש, ובספרים קדמונים בעלי רוח הקודש אמיתיים, וכבר עברו, והנה יתבהל הרעיון בראותו כל זאת, אמנם כי כן מחויב האמונה על פי התורה והנבואה, להאמין בהשי" שהוא כל יכול אפילו בב' הפכיים שאין השכל יכול לחייב, על כן מחוייבים אנחנו להאמין בביאת משיחנו במהרה בימינו, וגם מחוייבים אנחנו להאמין בדברי הנביאים והחכמים אשר כתבו קיצים ברוח קדשם, הגם שכבר עברו, ואיך יצדקו ב' אמונות הללו, אלא על כרחך ישנו באפשרי בחיקו השי" לקיים הבטחתו במהרה בימינו, ובודאי יבא משיח, וגם דברי חכמים יתקיימו אשר רווח ה' דבר בס, כגון מה שמבואר במדרש הנעלם (זח"א קל"ט ע"ב) שהגאולה ותחיית המתים תהא בשנת ת"ח, ומחוייבים אנחנו להאמין שיקיים כן, הגם שכבר חלף ועבר הזמן, הנה רחוק הדבר

משכלינו איך יכול דבר זה להתקיים, זאת נשים אל לבנו כשתהיה הגאולה במהרה בימינו, יתגלה לנו האיך יקויים הכל, וכן בכל שאר הקיצים, עכדה"ק.

ועד"ז כתב ק"ז בייטב לב על הכתוב (ישעי' כ"ה ט') ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו וגו'. וקשה הא אמרו חז"ל (ירושלמי ערלה פ"א ה"ג) מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפי'. וא"כ האיך נוכל לעתיד להראות באצבע ולומר הנה אלקינו זה. ומתוך כי מחמת שהאמינו ישראל אף במה שלא ראו בעיניהם ולא הבינו בשכלם, וגם כאשר ראו כי דרך רשעים צלחה, לא עזבו מחמת זה אמונת ה', בשכר זאת יוכלו לראות גם מה שבדרך הטבע אי אפשר להסתכל בו, ויזכו לעתיד לחזות פני השכינה ולתעדן בצרור החיים. וזהו שאמר הכתוב הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו וגו', והיינו כי לעתיד נזכה לומר הנה אלקינו זה, בשכר שקוינו לו במשך כל ימי הגלות, ולא עזבנו את אמונת ה' גם כאשר ראינו עושי רשעה בחנו אלקים וימלטו.

ועתה כאשר אנו עומדים ביום מר ונמהר זה, אשר הוקמה בו המדינה הטמאה, מהראוי לנו להתבונן בגודל האסון אשר קרה לעם ישראל ביום זה, ולבכות ולקונן על אריכות הגלות ועל צרתם של ישראל, ובספה"ק דברי יואל (תזריע עמוד שס"ה) איתא וז"ל, ובעוה"ר עד היכן הדברים מגיעים, אוי לנו שכך עלתה בימינו, אשר עינינו ראו שפלות דורנו, מי פלל כזאת, שימצאו יהודים שומרי תורה ואף חסידים, הששים ושמחים עם מנעוסי השי"ת ביום המר והנמהר ה' אייר, שבו נעשתה מרידה במלכות שמים, שהקימו מנאצי ה' את ממשלתם יסוד המינות והכפירה וכו'. והדבר ברור אצלי שאלמלי היו חכמינו הקדושים ז"ל אתנו, היו קובעים יום זה לתענית צבור בכל המקומות, כי הוא גרוע הרבה יותר מן החורבן בגוף ובנפש, אך אין בכוחנו להטיל תענית על הצבור, אמנם מכיון שאירעה לנו סיבה זו (שנפל ספר תורה לארץ בחוה"מ פסח), ועלינו לגזור תענית על כך, ראיתי בכך סיבה מן השמים לקבוע התענית ביום זה דוקא, אף שעפ"י חשבון היה ראוי לקבוע התענית בשבוע שני של בה"ב, מ"מ קבענו התענית ליום זה, כדי להרבות בתפלות ובתחנונים להשי"ת שיסיר חרון אפו מישראל, וינצלו מכל צרה וצוקה, וישמור רגלינו מלכד שלא יתפסו ברשת המינות, עכדה"ק.

אמנם מהראוי להתבונן כי העיקר אינו עצם התענית, אלא ההתבוננות והמחשבה שבלב, על גודל האסון אשר קרה לנו ביום הזה, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תעניות פ"ד ה"ב). לא שק ולא תענית גורמין אלא תשובה ומעשים טובים. וכן כתב בנודע ביהודה (סימן ל"ה), כי אף שהתעניות הם מדרכי התשובה, מ"מ העיקר הוא המחשבה שבלב, כי טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מלקיות.

והשי"ת יעזור בזכות שאנו מתאספים כדי להתחזק באמונה הטהורה, ולגדור גדר שלא להגרר אחרי דעות זרות המנשבות ברחוב, שיקויים בנו הבטחת הנביא (שם במלאכי) הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם וגו'. והשי"ת ירחם עלינו וישלח לנו הגואל צדק במהרה בימינו אמן.

מטעם רבותינו נ"ק מרן מסאטמאר ובית דינו הגאון צ"ש שרי התורה שליט"א

עַד אַנְהָ בְּבִיחָ בְּצִיּוֹן

ביום הער והמגפה ה' אידי אשר ביזם זה משנאי ד' נשאנו ראשו והכריו על הקמת המדינה טענם קימה היא כנייה בתורף ובעיקר האגונה, הוא היום ב' היום המרידה הנראת במלכות נשני כי עליה נמלה בארץ בתעבה על ג' השבועות שהעבינו הקב"ה, ביום ניאץ וגידיך זה על כל יודי האגאון בוד' ובחריטת הך לעשות חשבון עם ובשנו ולהתבונן על האטון הנרא אשר קרה לנו וחיובא דמיא יל כל מי שרגלי אבותי עמדו על הד סיני לקונו ולהתאבל על עלבון התורה הקדושה ועצר השכינה הקדושה המגורשת ממקומה וירשוה זרים מרשיעי ברית בוקרי עול אשר קמו על עם ישראל ולהכחידו וככל הגויים בית ישראל ח"ו, ויאמרו לקל סור ממנו ודעת דרכיך לא תפצנו.

ועל זה ידון כל הדושים שביום זה, במקום לשאת קינה ונהי על עקירת התורה והמרידה במלכות שמים, עוד ימצאו כאלו השמחים אלי גיל אוי לואתה בורה ואוי לנו שכך עלתה לנו בפינו, ולשנון קדשו של מרן רביהק"ו ז"ע וזל "זאן לשער חסום הען פללי של השמחים אלי גיל אל מראים שמחה וזג ביום הניאץ הנרא שקראו אותו יום העצמאות, שהתידו מנאצי ה והתיצבו על ה ועל משיוו להמדיד מלכות של מיטת על ישראל בעקירת התורה והאגונה, ושמוא התחיל מחדש השפיות דמים של רבוא רבבות מישראל, וזה גרוע הרבה פתח ממודה ביצ, שאנו מודה בלבד, אלא גם שש ושמה במרידה הנראת שנעשה על הקב"ה ועל תורתו הקדושה (ויאיל משה שיעא)

ובעוה"ר לבות רוב בנ"י נמשכו לרעיון הטמא הזה

של יציאה לחירות והקמת מלכות המינוח טרם ביאת המשיח

שזה הוא העיקר של השורש פורה ראש ולענה המעכב גאולתנו ופדות נפשנו ועל ידי אלו שהצטרפו והתבדו עמהם באמרו שמטרת ההתחברות הוא להחזיר דרך התורה גם בתוך המינים, זה ה' הסרסרות להמשיך מבני ישראל למינות ואפיקורסות נוראה אשר לא הייתה כמות מיום הוסדה הארץ דלית דין וליק דין חז' והכל תלוי בדווע בשר וכלי זיץ

ומלכד עצם הרעיון הטמא שהוא כפירה נוראה בכל עיקרי האמונה ותה"ח ואבי אבות הטומאה שבכל אבות הנביאץ מרינה של כפירה זו מיוסדת לעקור עיקרי התורה"ק והאמונה הציונית והעברה על הדת רח"ל

ולב פי לא ידאב בהעליותו על לבו את מעללי השלטון הציוני במשך חמישים ותשע שנות קיום המדינה אשר השריצו צנתנם וימלאוה טומאה וזוהמא, במעשי סדום ועמורה מן הקצה אל הקצה.

מיום הווסדס עד עתה כל מטרתם ומגמתם להפוך את כלל ישראל לכופרים ומושחתים לעשות ככל הגויים, ובעוה"ד הצלילו להעביד על הדת רבי רבבות יחידים, בבח הוועד ובחלקלקות לשון, ושכינה בק' צוחת ואומרת בני יאצוני ואינם, ומקצר הידיעה מהכיל את אשר עוללו שרעים צניקים ארורים אלו לענוה, ברדיפת הדת ובגזירת שמד בכל חלקי התורה, ולאחרונה החלו בכאחות ענינים ומאמרים, בעלילות ובמסירות ובמשפטי סדום להחניק קול ועתק יראי' על כל דבר פשע.

והאחרון הכבי' כי רבים מקרב המתנה החרדי נגודו אבתריהו ונתרצו להם בעד רצי נסך, והולכים עמם שלובי' דווע בבנסת המינים ובשלטון הכופרים, ולא עוד אלא שמתפזרים עמהם בניענים עיקריים ויסודיים למשון חלקים גדולים מבני הישיבות לצבא הציונים באופנים שונים, ולהעביד את הגבולות על החינוך החרדי ליד משוד החינוך הציוני.

ותחת אלה רגזה ארץ ולא נכל ליתן מרגע לפשעם, על התחברות החרדים אל השלטון הכופר וכל מעלליהם, להשתתף עמהם ולהיות עמהם בעצב ובוזיה אחוה וליטול חלק במחשבה ובמעשה בהגרות המופקרת והנוראה באומות העולם והחדרת כוחו ועוצם ידו, ר"ל, וסכנה נוראה מרחפת על הישוב כולו, ומי יודע מה יולד יום.

ביום הניאץ הזה אשר הכופרים עשנים ועמחים במדינת הכפירה שהקימו

שמה עלו להחזוק בדרכי המלחמה ולהחזיק במסורת אבותיך להעיק שמים כנגד שלטון הירשע והפירה בהרשק, וכדברי רביש חק' ז"ע ארתה גדול ועצם ומשגל עינים לעשק סכר'י גלו לכל ישראל נגד השמחה שהתבטחה כל כל בחרים

וחובה מוטלת על כל אחד ואחד מאתנו

לשון וללמוד את צאצאיו את יסודי ההלכות והעיקריים שבירי כשמולה רבינו הקדוש איש האלקים זי"ע בספרו הבהיר ויואל משה אשר הם חובה לדעת כרי' לעמוד נגד שטף זרים המינות המכלה מנפש ועד בשר וליעלו להרבות בתפילה ובחזנותים ולבקש רחמים מלפני' לתבדל לאוקמי שכינתא מערפא ולביעול תרו' הציונית שהיא לו בוסתנו לעכב קין הגאולה, ולמקער פולחן נטריאה מארעא קדישא, ובאכרם זל אן בן דוד בא עד שתכלה מלכות הולה מישראל, ולהתחנן בעד שארית ישראל שהיה הכל עי' רחמים וחסדים בלי נוק לנפש הודי, וכישליו הודים המשועים יזומם במרהה קרן הצדיקים, וגלה לו משיח צדיקת יהיה ד למלך על כל הארץ.

וח'ש הביד'צה פה ברוקלין יצ'י יום ה' פרשת תו"ב ב אייר תשס"ז לפ"ק

נאם הק' יקותיאל יהודה פייטלבוים אברדק"ק סאטמאר

נאם ישראל חיים מנשה פרידמאן ראב"ד

נאם שלמה יהודה פייטלבוים נאם יקותיאל יהודה פילאכף נאם חיים דוד נ"ק

וכל הרשעה כעשן תכלה ותעביר ממשלת זדון מן הארץ חזקו ויאמץ ללבכם כל המיחילים לה'!